

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

ANUL XXVI Nr. 3939

Sămbătă 22 iunie 1957

6 PAGINI — 30 BANI

EXPERIMENTAREA MĂSURILOR DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A SISTEMULUI DE SALARIZARE

La uzina de tractoare

— Prin telefon de la trimișii noștri —

Pentru cunoașterea mai temeinică a normelor cu motivare tehnică

În scopul cunoașterii de către fiecare muncitor, de activul de partid și sindical a importanței normelor cu motivare tehnică, din inițiativa comitetului de partid al uzinei de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin au avut loc în ziua de 20 iunie expuneri în legătură cu această problemă. La aceste expuneri au luat parte agitatori, frunzași în producție, membrii birourilor organizațiilor de bază, membrii comitetelor sindicale de secție, organizatorii de grupe de partid și de sindicat.

Expunerile au fost urmate de discuții în cadrul cărora au fost clarificate o serie de probleme. Conducerea uzinei a desemnat pe cei mai competenți tehnicieni și economiști care să facă aceste expuneri.

Continuă operațiile de încercare

Comisiile de încercare continuă efectuarea operațiilor cu privire la încadrarea muncitorilor după noile indicatoare tarifare de calificare. În sectorul organizării din cadrul uzinei de tractoare s-a făcut încadrarea muncitorilor de la linia de blocuri și a celor de la arborimontaj. În zilele următoare urmează să se facă încadrarea celorlalți muncitori din sector.

La comitetul de întreprindere

...a avut loc o ședință în cadrul căreia s-a prezentat, pe baza unui raport analizat de tov. Dicu Vasile, responsabilul comisiei de organizare din cadrul comitetului, felul cum organele sindicale își desfășoară munca în legătură cu experimentarea măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare și normare a muncii. După discuții au fost luate măsuri practice în vederea intensificării muncii sindicale.

„Emite stația”

Craicnicul stației de radioamplificare anunță zilnic succesele obținute de un mare număr de muncitori de la uzina „motaș”, care și-au depășit simțitor normele cu motivare tehnică. Boeru Vasile, Scarlat Marin, Coțifei Nicolae și alții au realizat în aceste zile depășiri între 10—20%.

Zilnic, înainte de începerea lucrului și între schimburi, stația anunță cele mai importante evenimente petrecute în uzină în legătură cu experimentarea măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare, critică pe cei care nu respectă disciplina socialistă a muncii.

L. TINTEA
GH. CIRSTEA

Cinci oameni lucrează 700 hectare

Să tot fi fost ora 5 dimineața când am ajuns la brigada de tractoare pentru mecanizarea completă a lucrărilor la cultura porumbului și a grâului de la gospodăria agricolă de stat „Costache Burcă”, din regiunea Constanța. Ne-a întâmpinat Ion Hariton, șeful brigăzii. Mășterea ceva la mașinile așezate frumos în apropierea vagonului de timp al brigăzii. Erau acți tractoare U.T.O.S., din care 3 cu putere mărită, cultivate pentru prășit, 6 agregate de grape reglabile, 3 sape rotative, 5 semănători, pluguri suspendate, grape stelate, combine de recoltat cereale etc., toate produse de industria noastră socialistă.

„Brigada noastră e organizată altfel decât alte brigăzi din gospodăria de stat — mi-a spus tov. Hariton. Noi am încheiat contract cu gospodăria să executăm mecanizat toate lucrările pe o suprafață de 500 ha, cultivate cu porumb. Sintem bucuroși că am făcut toate lucrările la vreme. După semănat, încă înainte de a răsări porumbul, l-am dat o grapă. Lucrarea a fost făcută cu grape flexibile. Am prășit apoi printre rânduri cu cultivatorul, căutând să rămână zona cât se poate de mică. Acum, într-o zi-două, terminăm și cu prășitul cu sapa rotativă. Iar după aceea vom mai prăși încă odată printre rânduri cu cultivatorul. Fiecare dintre noi are în primire câte 100 ha. Dar asta nu înseamnă că lucrează singuri. Noi lucrăm împreună după cum e nevoie. De exemplu, acum, până la orele 9-10 dimineața lucrăm cu cultivatorul, apoi începem lucrul cu cele trei sape rotative. Asta din cauză că dimineața porumbul e mai fraged

și sapele rotative îl pot frânge. Cu ajutorul mașinilor putem face lucrări la vreme și de cea mai bună calitate. Sintem aproape siguri că ne vom respecta și depăși angajamentul de a obține o producție de 3.500 kg. porumb boabe la hectar și 1.800 kg. grâu în medie la hectar.”

Din discuția pe care am avut-o apoi cu Ion Hariton și cu ceilalți tractoriști am aflat că în urma unei constatări pe care au avut-o, ei au încheiat contracte cu gospodăria și pentru stringerea recoltei de grâu de pe suprafața de 200 hectare.

— După ce terminăm prășia a III-a la porumb, avem o perioadă de timp când nu prea avem ce face până la recoltă. Imi explică tractoristul Gheorghe Măciuciu. Or, tocmai atunci este perioada de recoltat grâu. Am mai discutat mult cu tractoriștii care lucrau la montarea hederelor de la combinele de recoltat cereale pe care tocmai le primiserăm. Am aflat că mai așteaptă să le sosească combine de recoltat porumbul, tot de fabricație românească; că fiecare dintre ei au câștigat lunar cam 1.600 lei (salariul plus prima pentru executarea lucrărilor în timpul optim). Această în afirmă de cei 2% din valoarea producției pe care li vor primi în toamnă dacă obțin producția stabilită prin contract.

Când am plecat, U.T.O.S.-urile străbăteau lanul de porumb purtând după ele într-un vitez de praf sapele rotative. Cei cinci tractoriști munceau de zor pentru a-și respecta angajamentul de a lucra singuri, cu mijloace mecanizate, 500 ha. porumb și 200 ha. grâu.

M. ROTARU
cosp. „Scintei”

Solemnitatea înmînării distincțiilor acordate unor oameni de artă

La Președintele Marii Adunări Naționale a avut loc vineri la amiază solemnitatea înmînării titlurilor de „Artist al poporului din Republica Populară Română”, „Maestru emerit al artei din Republica Populară Română”, „Artist emerit al Republicii Populare Române”, precum și conferirea Ordinului Muncii unor oameni de artă și altor lucrători din domeniul culturii.

La solemnitate au participat tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Anton Moiseescu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bucur, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Constanța Crăciun, adjunct al ministrului Invățământului și Culturii, Const. Baraschi, membru corespondent al Academiei R. P. Române, Ion Irimescu, secretar al Uniunii artiștilor plastici, Corneliu Baba, Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale”, Jules Cazaban și alții oameni de artă și cultură.

Tovarășul dr. Petru Groza a felicitat călduros pe cei distinși cu înaltele titluri și ordine urîndu-le îndelungată și rodnică activitate.

Din partea celor distinși au mulțumit Ion Jalea, Ladislav Grof, Florica Muzicescu și Victor Mono Ciacianca. (Agerpres)

Insemnări despre activitatea unui comitet de întreprindere

Cînd colectivul își spune cuvîntul

De fapt, tema reportajului mi-a fost sugerată în următoarea împrejurare. Mă aflam, nu de mult, la Comitetul de întreprindere al uzinei textile „7 Noiembrie” din Capitală.

Așteptam pe tovarășul Tudor Ecaterina, președintele comitetului de întreprindere, pe care trebuia să-l văd prin uzină. Era în primele ore ale dimineții. La un birou, o tovarășă — care mai înainte mă asigurase că „o găsim noi îndată pe tovarășă președintă” — începu să schie telefonul. Chema diferite servicii și tovarășii din uzină. Începea cu „nu cumva tovarășă Tudor e pe la dvs.?” pentru ca, imediat, să abată asupra celui chemat o ploaie de întrebări, indicații, sarcini etc. Începu să mă intrigeze procedeele. Să știu — mi-am zis — că așa munceste comitetul de întreprindere de aici. Am devenit puțin mai atenți.

— Alo! Serviciul muncă și salarii? Fața tovarășei de-alături se lumina dintr-odată.

— Uf, tovarășe bine că te găsești! Spune, poți să ne dai cum exacte propuneri s-au făcut? Da! Sta! să scriu!

Prinse cronul și rupse o foaie din calendarul de pe birou: — Cît? 636? — se miră fața. O, dar asta-i tare bine!

Închise telefonul cu vădită satisfacție. — M-am simțit dator s-o întreb despre ce-i vorba. Tovarășul chemat la telefon era unul din membrii comisiei care coordonează pe uzină lucrările de experimentare a măsurilor de îmbunătățire a sistemului de salarizare. Li comunicase că, în cadrul consfățuirii de producție pe secție, pe mesele, pe grupe sindicale, muncitorii și muncitoarele de aici au făcut nu mai puțin de 636 propuneri de îmbunătățire a muncii. (De atunci numărul propunerilor a sporit — N. R.).

Am reflectat puțin. Cele peste 600 de propuneri, raportate la efectivul fabricii, înseamnă foarte mult. Înseamnă că majoritatea muncitorilor și muncitoarelor din întreprindere au făcut asemenea propuneri. Tovarășă mi-a pominit adeseori de consfățuirile de producție, de grupe sindicale etc. Nu înseamnă oare că sindicatul din uzină folosește și alte metode decât cea pe care înclinăm s-o credem unică — și bine înțeles, criticabilă — a început, cînd asistam la „telefoanele” tovarășei de-alături? „Așa, m-am hotărît să încerc câteva însemnări despre activita-

Metalurgiștii uzinelor „23 August” din Capitală aduc o contribuție importantă la sporirea parcului de vagoane-cisterne al C.F.R.-ului. În halele uzinei s-au construit pînă acum numeroase vagoane de acest gen. În clișeu: Se execută lucrările de finisaj la un nou lot de vagoane-cisterne.

Telegramă îmbucurătoare

La Departamentul Silviculturii din cadrul Ministerului Agriculturii și Silviculturii s-a primit ieri o telegramă în care se arată că, începînd de la 8 iunie a.c., colectivul Direcției silvice Suceava lucrează în contul trimestruului III la producția globală, iar de la 17 iunie și la producția marfă. Pînă la 17 iunie s-au realizat peste plan

10.500 metri cubi lemn de rășinoase pentru fabricile de celuloză și cherestea, 8.500 metri cubi bușteni de fag și 1.500 metri cubi bușteni de stejar pentru gater, 26.100 buciți traverse pentru C.F.R., 28.500 metri steri pentru lemn de foc etc. A fost redus și prețul de cost și s-a realizat o corelație justă a indicilor de bază.

Un nou regulament al operațiilor de cassă

Consiliul de Miniștri al R. P. Române a aprobat un nou regulament al operațiilor de cassă privind încasările și plățile în numerar ale instituțiilor, întreprinderilor și organizațiilor de stat, cooperative și obștești. Regulamentul prevede, în afara normelor de efectua-

re a încasărilor și plăților în numerar, cele care privesc acordarea și decontarea avansurilor în numerar, încheierea registrului de cassă și păstrarea banilor, revizia cassei și controlul respectării disciplinei de cassă.

Pregătiri pentru vacanța elevilor și studenților

CLUJ (cosp. „Scintei”). — Peste 500 de cadre didactice și instructori de pionieri din orașul Cluj și peste 800 în celelalte centre de raioane au fost instruiți pentru a munci în cadrul diferitelor tabere pionieresti, care se vor organiza în cele mai pitorești locuri din regiune. Vor mai funcționa o serie de tabere pe lângă școlile de 7 ani. Pentru copiii muncitorilor de la „Industria Sîrmă” din Cîmpia Turzii, tabăra va funcționa în comuna Sălciova, raionul Cîmpeni, iar pentru cei ai muncitorilor de la „Janos Herbak” Cluj se va organiza la Gîlău, raionul Cluj.

Pentru studenții clujești se va organiza un club în cadrul căruia de cultură studențești. Vor continua să funcționeze cercurile: dramatic, literar, foto, artistic, auto-moto etc. Peste 1300 de studenți clujești își vor petrece vacanța în pitoreștile stațiuni balneo-climaterice Slănic, Borsec, Lacul Roșu, Vasile Roaști, Predeal, Sinaia etc.

Consfătuire cu secretarii comitetelor raionale de partid din Capitală

În zilele de 19, 20 și 21 iunie a.c. a avut loc la Comitetul orașenesc de partid București o consfătuire cu secretarii comitetelor raionale de partid din Capitală. La această consfătuire au participat și aparatul comitetului orașenesc de partid, precum și orga-

CEAȚĂ ȘI SOARE

Primăvara lui 1957 a fost capricioasă: după câteva zile de cuplor au

urmat furtuni și ploți torențiale, temperaturi de fâur și ceruri de leșie. Tocmai cînd îngrijorarea începea să întunece chipurile, însă, rîndurile au revenit și, odată cu ele, aurul soarelui așteptat. S-au dovedit neînte-

meiate temerile: pămîntul îmbibat de apă și de căldura solară va rodi. Dar pe întinderile Pacificului, soarele s-a investit în lințoliu de moarte. În trecut, prospectele americane te îmbiau insistînd: „Petreceți vacanța pe o plajă din Florida!” În zilele noastre, Cape Canaveral (Florida) folosește pentru experimentarea rachetei teleghidate intercontinentale.

În trecut, Nevada era vestită pentru tripoarele sale. În primăvara lui 1957, în deservul ei, încins de soare, s-a înălțat ciuperca sinistră a exploziilor provocate de atomiștii americani.

Un arc de cerc pornește de la Hiroshima pînă la mica insulă Christmas. În drum întîlnesc nume bine cunoscute, care-i stigmatizează pe războinicii atomiști: arhipelagul Eniwetok, insula Bikini. În primăvara lui 1957, comandantul britanic Hubbard a lansat o bombă cu hidrogen în zona insulei Christmas. Și cerul, deasupra Oceanului Pacific, s-a încecat în cenușă. 12 ani de la crima săvîrșită la Hiroshima, arcul de cerc s-a curbat peste apele oceanului cel mare, cu un curcubeu de întuneric.

Mi se pare că nu-l așteaptă o simplă coincidență. După 16 ani de la agreșivitatea hitleristă împotriva Uniunii Sovietice, exploziile de pe întinderile Oceanului Pacific au semnificația unui santaj. Întocmai cum o încercare de intimidare a Sovietelor a vrut să fie și ciuperca ucigașă de la Hiroshima, înflorită ca o mărăgămă otrăvită de supra Japoniei, exact în urmă cu 12 ani. Polițienii de drumul mare și generalii crematoriilor de exterminare au uitat lecția cumplită a istoriei.

Sînt 16 ani de atunci, Adolf Hitler dăduse semnalul unei cruciade care ar fi trebuit să asigure Germaniei „un imperiu de 1000 de ani”. El se jură pe toți zeii „rasei nordice” că în opt săptămîni va transforma Uniunea Sovietică în „praf și pulbere”. Și se sprijinea, în „sînta” lui cruciadă, pe factorii care-l linișteau: forțele clasice muncitorești și ale democrației nu erau organizate; guvernul statelor occidentale îl încurajau pe agresor, iar unele „democrații” din vest se aflau sub ocupație; polițienii și generalii ai statelor imperialiste care-l declaraseră război tremurau mai mult de eventuala succese ale armatei sovietice decât de trupele blindate ale lui Rommel; întregul potențial militar al Germaniei și al Europei ocupate era concentrat împotriva Uniunii Sovietice.

Iată de ce, opt săptămîni nu i se păreau mult lui Adolf Hitler, pentru a înregistra o nouă victorie răsunătoare. Și la 7 august 1941, armata sovietică se prăbușea... în paginile unor ziare occidentale, — mai tari ca falca măgarului lui Samson — pentru ca doi ani după aceea prae glumețul măsluiitor neghiob „l'Oeuvre” să publice o întreagă informație: „Armata Roșie

HORIA LIMAN

este în declin”. De la „declinul” lui „l'Oeuvre” pînă la prăbușirea lui Hitler n-au trecut, după cum se știe, nici doi ani. Marele Reich milenar nu durase decît 12 ani. Iar planurile de „blitzkrieg” au rămas între cartonele statului major nazist, ridicol peetece de hirtie.

Primăvara lui 1957 a debutat cu capricii pe melegurile noastre, dar pînă la urmă a aruncat din poale raze de soare și prospecte flori gingașe de răzore, în crengile ucaciilor. Pe cîmpurile nesfîrșite ale Ucrainei se simte mirosul reavăn al pămîntului și colhoznicii, mîngîind ogoarele cu priverile lor senine, își spun satisfacîți: „Va fi recoltă bună. În anul care a venit!”

În Bărăganul nostru, pămîntul respiră de asemenea liniștit. Va rodi, va da beiușug. Este, în privirea frănilor noștri, colectivști sau individuali, o certitudine care se oglindește în fiecare mișcare. Dar departe, în Apus, vietușete o secță care-și duce existența din ipoteze. Asemeni li-lieilor — mesageri nocturni ai întunericului — oamenii acționa nu suportă soarele. Ei apar pe înnopnat, cînd nu li se poate întrezări chipul hid. Ei nu privesc peisajul Europei sau al Asiei, al Africii sau al Americii de Sud. Ei li li sorb, li înghit cu încoșărie. Iar dacă pe cei pe colo recunoștea posesorii — perimetrul poliflor, răduri întinse de mironideni, pămînturi americanizate — pleacă din buze și din limbă, cu o bucurie animalică. Se gîndesc și ci la pămînt, la pămînturi străine, dar nu izbutesc să realizeze imaginea tractorului sau a îngrășămintelor chimice. Ei preferă plugul primitiv la care-l înjugă pe „indigenii”, ei preferă ploii și îngrășămintelor — singele.

Ei l-au uitat pe 22 iunie 1941, ei au uitat războiul „de opt săptămîni” al lui Hitler. Ei au uitat că bomba de la Hiroshima n-a intimidat și iată-l pe generalul Twining, șeful statului major al forțelor armate aeriene ale Statelor Unite, proclamînd triumful: „În cele din urmă noi am încercuit U.R.S.S. și întregul bloc sovietic”. Iar marșalul britanic Bernard Montgomery, adjunctul comandantului suprem al forțelor N.A.T.O., cere să se elaboreze „un plan magistral” pentru ca „Apusul să ștergă Răsăritul de pe suprafața pămîntului în 30-60 de zile. Un nou război — mărăgămirea marelui delirant — va fi pentru mine o adevărată sărbătoare: noi vom omori mulți oameni!”

Halicunții atomiști trăiesc din ipoteze: ei presupun că înfuzul se poate speria numai peștii și un descreierat îi strigă „Hușși! Monștri de generații, ei mi speră că se va găsi cineva care să se sinucidă pentru a apăta saleurile morganelor și ale rockefellerilor. Ei vor să ucidă mulți oameni: străini, dar și propriii lor popoare. Se știe, cartaginezii li sacrificau lui Saturn, zeul vremului, pe prorii lor fiu. Dar timpul trecut și, pîcîț s-ar zădări marșalii de toate știurile, se trec și zeii lor. Dreptul lor ereditar la o putere inumană este o noțiune perimată.

În octombrie 1941, Hitler li comunica lui Mussolini: în 1942 voi lichida Rusia și voi ataca Egiptul. În 1943 voi ocupa insulele britanice. Bernard Montgomery și generalul Twining știu prea bine ce s-a ales din planurile acestora. Și totuși o șterg Răsăritul de pe suprafața pămîntului, peștele, peștele cu buretele. Strategii și ștergărită uită că, în ciuda perfecționării mijloacelor de distrugere, al doilea război mondial a durat cu mult mai mult decît cel dintîi. Ei încearcă să ștergă

(Continuare în pag. 2-a, col. 1-2)

Instalarea unei noi conducte de gaze în Capitală

Pe un traseu de 8 kilometri se desfășoară în Capitală lucrările de instalare a unei noi conducte de gaze. De-a lungul unor artere ca Șoseaua Giurgului, Calea Șerban Vodă, str. Linăriei, str. Cuza Vădan și pînă în b-dul Mărăștești, unde se va face racordarea la rețeaua de gaze a orașului. Noua conductă va primi gazul de la conducta Gura Șușei-București.

Conducta va intra în funcțiune încă în această toamnă. Prin noua conductă orașul va primi suplimentar, în primul rând, circa 500.000 m.c. gaz pe zi. Vor fi aprovizionate cu gaze noile blocuri muncitorești și o serie de instalații industriale.

biletelor rămase nevîndute. Clienții sînt recrutați printre profesori. Un licențiat în filologie este din oficiu și candidat la un bilet nevîndut. Pentru a-i scuti pe profesori de ostență, filiala din Tg. Frumos a Băncii de Stat le face serviciul de a le refăine automat, din salariu, contravaloarea biletelor... Nu se supără profesorii pentru atita lucru — doar sînt oameni cu carte. Ar mai fi necesar să se găsească și un alt nume pentru această operație. De pîc, tombola salariului.

Ca să nu se confunde cu tombola cea de toate zilele.

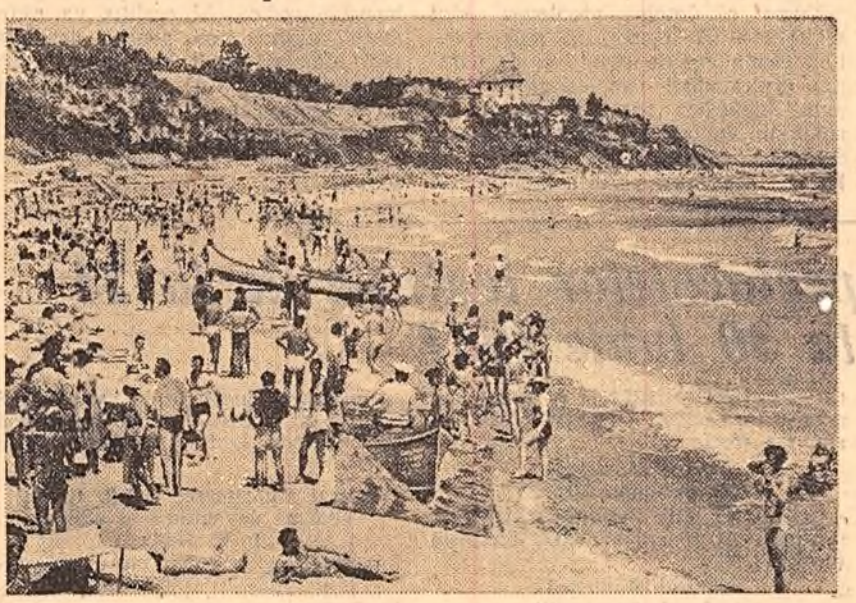
MIRACOLUL

fenomen care are loc în curtea unor cetățeni pașnici.

Sectorul 5. I.L.L., care se ocupă îndoaaproape de transformarea răsadurilor de legume ale locatarilor, ar putea să dea interesante lămuriri.

Că altfel or să creadă cetățenii în miracole.

O zi pe țărmul mării

Pe plajă la „Vasile Roaști”

CONSTANȚA (cosp. „Scintei”) — Eforie și, la cîțiva kilometri mai departe, Vasile Roaști... Două stațiuni de odihnă bine cunoscute și mult căutate în aceste zile soarelui a săltat mercurul la peste 25 de grade.

Cine sînt cei care au venit să se petreacă concediul pe plajă însoțit de mîini și petroluși, cefriști de pe întreg cuprînsul țării, muncitori din diferite întreprinderi tehnice, funcționari, ingineri.

Încă din zori, oamenii se îndreaptă spre plajă. Și în acest drum ei nu se pot opri să nu admire frumoasele parcuri, scuaruri, spații verzi amenajate pretutindeni. În drumul său, vizitatorul străbate străzi și bulevarde unde se lucrează zădărnice: se pavează trotuarele, se toarnă asfalt. În scurtă vreme, în aceste stațiuni au fost pavate 25.000 m.p. de străzi. Pe sub multe dintre acestea trec acum canale colectoare sau țevi interioare, îmbunătățin-

du-se astfel deservirea cu apă a populației.

Și iată-ne ajunși la plajă. Marea, oglindă abstrată, e aceeași. Plaja, la fel. Malul, jaleza însă, s-au schimbat. La Eforie, parcă țesută din mal, se înalță acum stuțeta zădărnă a unui nou local. În curînd, aici vor fi date în folosință vestiare, un bufet și o cofetărie. De aci, de-a lungul țărmului, pornesc terase etajate, pe care oamenii muncii veniți la odihnă se vor putea plimba în curînd. Pornim mai departe. Nu vom opri nici la sanatoriile cunoscute de la Eforie sau Vasile Roaști, nici la localul gata construit de la Eforie, unde se vor putea face în curînd bîi reci de nămol, ci tocmai lângă cele două teatre de vară (unul la Eforie și unul la Vasile Roaști) care și ele au fost reamenajate în acest an. Seara, peste 3.500 de spectatori au posibilitatea să vizioneze o piesă de teatru sau un film.

Vizina de CURIOSITĂȚI

SITELE

de la moara „Oltețului” din comuna Lida-Clocociov s-au defectat. Din această pricină, jumătate din grîul măcinat de fărași nu se mai întorcea în saci, ci rămînea în pod. Pentru ca podul să nu se umple cu făină, sitele au fost verificate și reparate. Ele sînt acum în bună stare. Și totuși făina continuă să curgă jumatate în pod, jumătate în saci.

E clar. Sitele fură. Să fie schimbate sitele.

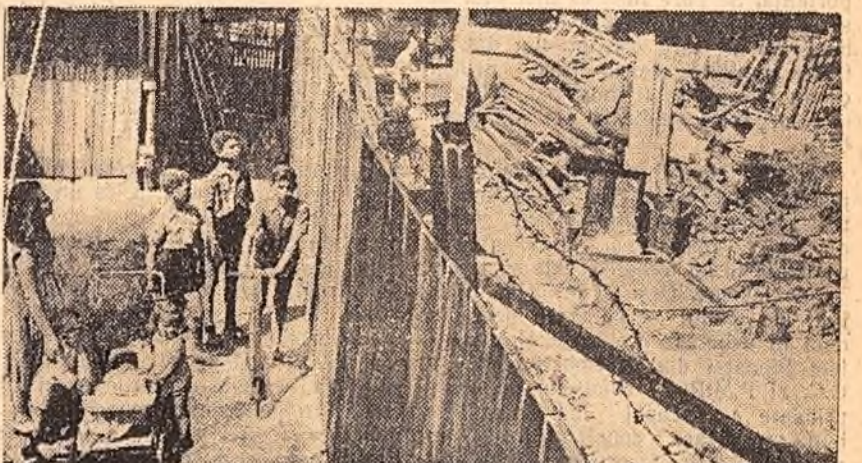
TRAMVAIUL CU CAI

evocă Bucureștii de odinioară. Avînd nevoie să filmeze un colț al Bucureștilor de altă dată, operatorii cinematografici au pus în circulație într-o dimineață, între orele 6—7, un tramvai cu cai. Din cauza tramvaiului cu cai s-a oprit circulația tramvaielor fără cai. Cetățenii l-au admirat pe de-dele pe buciul tramvaiului electric. Tinerii au fost pe deasupra și îndușoșii de evocarea Bucureștilor de odinioară. Spectacolul a fost bine pus la punct. Un singur lucru au regretat cetățenii: că nu s-au putut sui și ei în tramvaiul cu cai.

Ar fi ajuns la timp la gară, la fabrică și la birouri.

TOMBOLA

este o distracție nevîndută. Cu cîțiva lei devii fericitul posesor al

NOTE Toamna să rezolve problema răcoritoarelor?

Cetățenii au sesizat și continuă să sesizeze zilnic. Ziarele din Capitală au luat de câteva ori atitudine...

Sedința colegiului Ministerului Industriei Grele

Colegiul lărgit al Ministerului Industriei Grele a analizat ieri rezultatele experimentării măsurilor privind îmbunătățirea sistemului de salarizare...

Succesul expoziției de desene „Leonardo da Vinci”

Interesul pe care îl manifestă oamenii muncii din țara noastră pentru cunoașterea valorilor culturii universale a făcut ca în zilele care au trecut de la deschiderea expoziției U.N.E.S.C.O. un număr public să cerceteze reproducerea după desene și studii de Leonardo da Vinci...

Strand la etajul 9

ORAȘUL STALIN (cosp. „Scnteia”). — Zilele acestea s-a deschis terasă-restaurant „Carpați” de la etajul 9 al restaurantului și hotelului „Carpați” (fost Aro) din Orașul Stalin...

Unul din dansurile preferate ale echipei clubului central al constructorilor de la Bicaz: „Mofturoasa”.

Numărul 1000 al ziarului „Steagul Roșu”

Ieri a apărut numărul 1000 al ziarului „Steagul Roșu” — organ al Comitetului regional București al P.M.R. și al Statului popular al regiunii București...

Semnarea acordului comercial și de plăți romîno-ungar

La 20 iunie 1957 s-a semnat la Budapesta acordul comercial și de plăți pe anul 1957 între Republica Populară Romînă și Republica Populară Ungară...

Conferința internațională privind problema proiectărilor - tip

La invitația Ministerului Construcțiilor din R.D. Germană, la Berlin a avut loc de curind prima conferință internațională privind problema proiectărilor-tip...

Denumiri mai simple echipelor sportive

Vă scriu aceste rânduri pentru că am citit în „Scnteia” articolul „Haide F.R.I.T. 30 D.”...

Cititorii propun...

Mulți cetățeni din diferite regiuni ale țării soseser duminică în București. Unii, care sînt numiți în trecut prin Capitală, ar dori să viziteze magazine, să facă diverse cumpărături...

INFORMAȚII

La invitația Asociației oamenilor de știință din R.P. Romînă, vineri dimineața a sosit în Capitală o delegație de oameni de știință bulgari...

PETRE BARBULESCU conducător auto

Consider că se pot lua măsuri ca echipele să poarte nume simple.

Cînd colectivul își spune cuvîntul

și aprilie, această preocupare a slăbit. Tovarășii din comitetul de întreprindere erau oarecum liniștiți că „lucrurile s-au pus pe roate”...

Programul spectacolelor teatrale de la 24 la 30 iunie 1957

Teatrul de Operă și Balet al R.P. Romîne. CALAREȚUL DE ARAMA — luni (orele 19,30); RIGOLETTO — marți (orele 19,30); CALIN — miercuri (orele 19,30); BARBERUL DIN SEVILLA — joi (orele 19,30); AIDA — vineri (orele 19,30); CIO-CIO-SAN — sîmbătă (orele 19,30); O NOAPTE FURTUNOASĂ și COPPELLIA — duminică (orele 11); CARMEN — duminică (orele 19,30).

Cum va fi vremea?

Pentru următoarele trei zile: vreme răcoroasă în jumătatea de răsărit, avînd un caracter mai nestabil la începutul intervalului. Averse de ploaie parțiale, însoțite de descărcări electrice vor continua să cadă mai ales în est. Local, în Moldova, grindină. Vînt potrivit din sectorul nordic. Temperatura în scădere la început, apoi staționară.

CEAȚĂ ȘI SOARE

(Urmare din pag. 1-a)

din amintirea popoarelor și dezastrul suferit de aceia care astăzi sînt „mare lor speranță” — sclerații hitleriști — și cele 67 milioane de victime ale celor două măceluri dezlanțuite de patronii lor, marii fabricanți și bancheri occidentali...

Programul spectacolelor teatrale de azi

CEI TREI MUȘCHETARI — vineri, duminică (orele 20); DESPOT VODA — sîmbătă (orele 20). Teatrul Municipal (sala „Filimon Sîrbu”) DON GILL DE CIORAP VERDE — miercuri, joi, vineri, sîmbătă, duminică (orele 19,30).

Programul spectacolelor teatrale de azi

TELEVIZIUNE: (orele 20) — „Pentru Festival” (emisiune din Studio consacrată celui de-al VI-lea Festival mondial al tineretului și studenților pentru pace și prietenie de la Moscova); Caricaturistii în studio — A. Maty; Un film artistic de lung metraj.

Cum va fi vremea?

Pentru următoarele trei zile: vreme răcoroasă în jumătatea de răsărit, avînd un caracter mai nestabil la începutul intervalului. Averse de ploaie parțiale, însoțite de descărcări electrice vor continua să cadă mai ales în est. Local, în Moldova, grindină. Vînt potrivit din sectorul nordic. Temperatura în scădere la început, apoi staționară.

TILHARUL GENTILOM

de CONST. CHIRITA

Individual pare liniștit în boxă... Dar toate mișcările și gesturile îi sînt calculate. Și zîmbetul de-abia schițat pe care îl adresează din cînd în cînd avocatului...

Individual pare liniștit în boxă... Vocea procurorului îi sună în urechi îndepărtată și monotona, străină și nefirească...

IN BOXA ACUZAȚILOR

unei sume anume, să obțină concesiunea unui buget sau a unui centru de răco-ritoare?

Individual a fixat astfel un impo-zițiu inițial pentru concesionarea unei astfel de unități. A început cu rangului său. Știa ca un perfect cameleon să se adapteze situațiilor.

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

Individual continuă să pară liniștit în boxă... Cîineva spunea că îmbogățirii, după ce ating un nivel ridicat de viață, încep pur și simplu să se îndrăgostească de aur...

ILIE PURCARU

TUDOR ARGHEZI CUIUL

Într-o vreme, la-nceput Și-ntr-un leac nemiştat, Care, nu pot să însemn, Casele erau de lemn Și ucluce de scinduri; Ca și azi, întinse rînduri; Puse strîmb și cap în cap Și propiție cu propăș; Dar zburau cu ficcare Vint mai tare, Case, garduri și pătule; Și în timpurile toate Grîjile erau destule Le-adunai împrăștiate Și-ncepea din nou și iar Truda muncii în zadar, Ca să scoli din clătinare Lărași doagele-n picioare Și din nou să le anini Cu te miri ce rădăcini.

Năzdrăvan, cum altu nu-l, Un băiat al nimănu! Născoc, atunci, un cul, Și la scos și arătat, Cuiul notu o săptămînă! A umblat din mină-n mină, A fost strîns și pipăit, Pus pe limbă, mirosit, Nicl un om nu înțelege Cuiul feapăn cum să lege, Fără funii și curele Scindurile între ele. Năzdrăvanul și golanul Îl înfipse cu ciocanul Zice unui: — Dragul meu, Poate chiar mai dechisit, Însă vezi, nu-m am gîndit.

(Din volumul „Stihuri pes- trite” care va apărea curînd în Editura Tineretului).

In curînd se îm- plinesc 50 de ani de la moartea ma- relui pictor Nico- lae Grigorescu, neasemuitul artist realist despre care Vlahuță spu- nea că este un „repsod al pă- mintului nostru”...

In clișeu: Tă- rancă din Muscol.

„GROAPA” de Eugen Barbu

Una din gropile de altădată ale Bucureștiului... Cătarida, mahală în care se scurge putreziciunile metropolei, u- nivers populat cu fiinte nenorocite, ex- comunicate de stăpîniul societății de odinioară, reprezintă mediul pitoresc pe care și l-a ales ca obiect al zu- grăvirii artistice, Eugen Barbu.

nește pe neașteptate în momentele hotărîtoare ale vieții. Gheorghe zis Codoșul, zis și Trean- ță, bătrîn profesor în hojle, lăudăros de felul lui, în aparență un fel de „jack spintecător”, e în realitate un biet pungaș milos și la suflet, care visează să trăiască într-o casă liniștită la mahală, să croască po- rumbeți și să-i audă gungurînd: gu-rru, gu-rruu!

Mielu, cărușul, care venitu o corbă și un culcuș a devenit sclavul lui Bică-Jumate brutarul, blîndul Mielu, poreclit și prostu pentru per-

CRONICA LITERARĂ

severența cu care adună averea stă- pinului, e capabil de o nobilă și ge- neroasă revoltă. Refuzîndu-i-se cu cinisim un împrumut de 500 de lei de către cel pentru care și-a irosit tîne- rețea, Mielu e în stare să facă un gest de o splendorie și sfidătoare „ne- bunie”: împarte săracilor un camion cu piine, cîștește pe socoteala lui o circumia plină de lume, aruncă în nisul lui Bică-Jumate „bănușii pe care i-a adunat ani de zile și se aruncă, ca un naufragiat, în ghiarele șomajul- ui și nebuniei.

și fermecătoare fetiță cu eterne iluzii, care visează o dragoste mare și se aprinde ca o flăcăică după un student oarecare. Nec-Fane Carambol, de la morgă, a cărui viață se desfășoară în mi- locul cadavrelor, e un filozof care meditează la un pahar de vin asupra vieții și morții, un autor de aforisme asupra frumuseții trușești și sulețești a omului.

În sfîrșit, tătutul și potolitul Pa- raschiv se dovedește a fi un lăgo al pungașilor, avid de putere, care pen- tru o femeie își trădează și-și asasi- nează „seful”, cu calmul și singele rece pe care numai o asemenea filo- zofie le poate genera: „Lumea astă- o hazna, Treanță, Mie omu’ mi- dusman, Să nu-l văd...”

Jocul acesta psihologic al contras- tului dintre esență și aparență, de- finirea bruscă, intimă, a fiecărui erou, surprinderea pasionată a fiecărui de- taliu, a fiecărui amănunt în toată savoare sa crudă, sînt note caracte- ristici personalității artistice a scrii- torului nostru.

Originalitatea lui Eugen Barbu își pune pecetea mai ales asupra modu-

ION MIHAILEANU (Continuare în pag. a 4-a)

Știri culturale de peste hotare

„Revista de literatură” care apare la Madrid consacră un amplu articol traducerii adaptate a romanului lui Cervantes „Don Quijotte” apărută în Uniunea Sovietică. După părerea sem- natarului acestui articol, „partea în proză a romanului a fost tradusă într-o minunată limbă literară. Auto- rul traducerii, N. Liubimov, a știut să găsească variante rusești deosebit de potrivite pentru expresiile spaniolești”.

Cunoscutul scriitor și cineast italian Cezare Zavattini a terminat de curînd scenariul unui nou film „Groaznică judecată”, care va fi regizat de Vittorio de Sica.

În toamna acestui an va apare car- ta „Jurnal de zi” a lui Zavattini, care prezintă un deosebit interes atît pentru meritele ei literare, cit și pentru informațiile ample pe care le conține în legătură cu viața culturală a Italiei.

La Praga a fost înființat „Teatrul de poezie” care va populariza în rîndurile publicului larg capodoperele li- teraturii cehe și universale. Pe scena „Teatrului de poezie” vor apare ca de- claratori cei mai buni actori ai tea- trului din Praga.

Zile simfonice la Sulina

plată, intimă. Mîia impecabil dreaptă a orizontului scîlpează... Și undeva, în- tr-un punct, — frîngînd-o, într-o efer- vescență de valuri și flăcări, ieșea — din mare, din legendă — ea: Corabia de aur! Darul mării, profetit pe vremuri de-un vrac.

O priveam vrîjit. Creștea — din legendă, din mare — așa cum ne-o zăgrăviseră, în ajun, un fost pirat și o — prea romantică — dactilografă. Vîntul (sau poate oftatul celor doi) a trecut prin frunzele popilor ca un „aaa!” prelung și limf. Ea este! Și frunzele popilor de lângă ea s-au au- rit și ele... Eu însă m-am înfrîstat.

Aurul de pe frunze imi dezlegase enigma. O clipă mai tîrziu, vîrîrită de valuri pe cer, corabia nu mai era co- rabie, ci soare.

N-a venit nici azi corabia de aur... N-a coborît în legendă, în timp ce soarele urcă pe cer. Dar Sulina — Sulina de azi — nu se amărăște prea tare. Cel puțin pescarii... Priveam spre chei tocmai în clipa cînd săreau în lotci: i-am văzut înfigurați, le-am vă- zut umbrele sălînd vesele, ca niște ri- tate mute pe granitul cheului. Am luat luneta (Augustin nu vedea nimic, ocupat foarte să steargă cu plus roșu cele 27 oglinzi), am coborît din turn și m-am dus cu ei.

turi grotesci și dez- articulate, de păpu- șă. Acum își zvîrle brațele spre cer. Cerșește ajutor! Duc luneta la ochi (ca să descopăr că Augustin Nicolau, paznicul farului, e cel mai mare farsor din lume: nu se vede prin ea decît picul și fum) și cînd o las să cadă... Talena nu mai era albă, ci verde- larși verde. Albul zburase spre cer: cormoranii, pescărușii...

„Un om stă aici de la miezul nopții. Vine cu barca. E paznicul talienilor. Le păzește de micii hoți albi pe ca- re-i parăușează mereu, cu zecele, cu sutele, văzduhul. De la miezul nopții și pînă acum, Cristache Munteanu n-a stat o clipă; tot timpul a suierat, a uhnit, a jopăit; tot timpul și-a agitat brațele ca într-un ciudat ritual exotic. Sînt 100 ca el, risipiți pe mare, în pășunile pescărești ale Sulinei.

„Și dumneața aștepți corabia de aur? I-am întrebata.

— Nu. Eu îmi aștept bilețul de tren pentru Gora. Trebuie să plec peste două zile.

Sînt 100 de paznici ai năvoadelor în Sulina — și-n fiecare an, statul îl trimite pe toți în stațiuni de odihnă. Mic amănunt sulmean...

Noul cartier

Inamicul nr. 1 pîndea din văzduh. Uhu! Uhu! S-a dus... Dar inamicul nr. 2 pîndea pe sub valuri, perfid. N-am știut de el. Abia cînd am tras de un colț al talienilor (și toți se bucurau: ce greu e!) și-a arătat trupul enorm, inform, respingător, de gelatină roz cu tremure trîndave. Implicite și umpluse plasa. În juru-i apa se făcuse ca uleiul... O meduză! Vîntul flutura bat- jocurilor cormoranii clicoete. O me- duză! Peștii ne tricoaleau de departe, liberi, ba mai și lîșneau în sus cu to- menea: meduza! Am scuiptat îngreț- șași, furioși. Pe urmă ne-am scuiptat în palme. În palmele mele nu s-a ivit nimic. În palmele celorlalți s-au ivit patru plase micute, ca niște cofe, ca plasele cu care prind copiii fluturii. Le-au atînat în gelatina moale (ele s-au înțipit ca bisuriile...) și-au în- ceput s-o zvîrle, buciți-buciți, departe. Soarele frigida. Oamenii se răsucau ca-n frigurate, în răstimpuri se opreau cu un visage, ștergîndu-și fruntea de sudoare, o ploaie rece, de trezie, ploaia care alina și alintă, ploaia...

A venit. Tebuie. Puhoi. Potop. Fără măcar un tunet de avertisment, de poliție. Dar s-a umplut de apă. Unii

Tena nu e nouă. Ea își are pre- decesori iluștri în literatura mondială, dacă n-ar fi să amintim decît de Gorki cu peisajul său uman excep- țional de variat al lumii vagabonzi- lor. În literatura noastră evocă cu periferia Tudor Arghezi, Miron Radu Paraschivescu, Gemy Zamfirescu și alții.

Eugen Barbu continuă, dar nu pa- stează. Personajele sale, create cu violență, fără cruțare, poate cu brutalitate, au „cutiții cu surprize”, un resort interior voalat, care izbuc-

Dunărea parcă și presimle sffir- șitului: fecundă cu o u- miultime vegetație fină, pînă adînc, în zare, țîrmurile ce-i petrec plecarea. E un adio sub- lim și generos. Ea moare, regene- rînd totul în jur. Cît vezi cu ochii, verde. Verde coplesitor, cărnos, greu de uzezeală și putere. Vie exuberante îmbrățișează sălciile bătrîne, groase ca niște ziduri de forturi (dar cu mu- gurii unul lângă altul), clopi can- dienși și tot felul de uriași cu nume exotice; așori ce-și zvîrli spre luvine rădăcini aeriene și se împodobește, pe vremea asta, cu milioane de flori mari, scilpitoare ca orhidele. Totul e pu- ternic, saturat de vlagă; creștea o creangă: seva țîșnește puhoi. Pescă- rușii își fac cuib dîintr-o singură frunză, crescută la dimensiuni tropi- cale. Și totul se înnoiește mereu. Ca pricioasă ca un rege ce dă, pe nîntul sfericului, ultimelor prunci lumesti, Dunărea creează un ostrov, dis- truge altul și — cu aceeași regească nepăsare față de hărțile pe care le-au întocmit sclavii ei, geografii — înghite pămînturile riverane și le varsă cine ști pe unde.

Dar pe urmă vine resemnarea. La orizont, marea își ascute coasa de spumă albă, sîdifele. Apele se reculeg — e ruga pocănită, mută, după ultima iluzie de putere — și se petrec somnambule printre lanurile de stuf gălbui, uscăcios, într-o privește mo- notonă, searbădă, pe urmă se întinse cu marea. Și aici, pe o mică limbă de nisip zburător (în stînga-i Dunărea, în dreapta și-n față marea) stă Su- lina, orașul ca un zîmbet alb, visător, frumos și putîntel ciudat.

Istoric E un oraș veche. Din veac, istoria ni-l pîtolează greu de umbre: a fost cuib de pirati, nopțile, în nopți cu furtună, localnicii își minau boii prin smîrcuri: le lega cu un felinar prin coarne, felinarele clipeau ispititor (farul salvării!) și corăbierii naivi se trezeau din amăgire în timpul batjocor- itor, rece, de oțel, al hanterului.

Au fost pirai și în timpurile mo- derne. Marlor stă — la poarta de răsă- rit a orașului, la poarta mării — un prea frumos și trufaș palat azuriu. Era coperta de azur, strălucitoare, a Sul- nei; din donjonuri priveau herculi tru- frași; doi lei de marmoră priveau, rî- nînd, cum vin pe Dunăre și se topeșe în aburul mării corăbiiile ce furau bo- gățiile țării. Aici era sediul Comisiei

Europene a Dunării. Mai pe scurt: C.E.D. Se făcea piraterie modernă: o trăsătură de condei, o ștampilă (pe- cellutele cu ceara ca singele a celor mai înjostitoare convenții) erau cit o mie de hangere. Și de jur împrejurul palatului — ciuperici crescute în um- bra cliperici-mame — miniaturi de palate, vile albe, cochete, strîmbe în kimonul verdeții și al macilor sta- cojii. Aici rodeau chiparosi, migdalii, așori cu frunzișul mățos și tandru. Aici totuși rodea. Trăiau aici stăpîniul Sulinei, armatorii, proprietarii de ca- iace, de năvoade, mișii marilor negus- tori de cereale, mișii marilor firme din Apus, cei ce porunceau Dunării in- seși și o neguțau ca pe un oarecare pahaș cu bragă.

În rest, orașul părea că doarme. Soarele dogorea. 6 străzi — și cu „Prospectul”, strada de pe malul stîng al Dunării, 7 — primea săgețile de foc în întimile mici, decupate în lemnul obocanilor. Case de lemn, scoarțite, arse de variata soarelui. Și case de ml us- cat. Aici trăiau pescarii, marinarii, muncitorii din port. Romîni, greci, ucraineni, italieni, turci etc. Plecau în zori (tîrînd după ei, pe Dunăre, pe mare, șarpele de plumb al somnului rupt) și veneau către zori, zdrențăroși, flămînzii, cu oboseala năclîndu-le ochii. Se mișcau ca niște somnambuli și dormeau, treji, toată ziua.

La 40 de ani îmbrătîneau, Cerșeau sau se coccau, ca gutuile, pe prispelile albe de soare. Șerpi emailați se țirau prin curțile de un alb orbitor, sistiau spre bătrîni absent; pe urmă îi scriau în colb răvase cu litere arabe... Dar omul stă cu ochii pironiți pe zare, nemișcat, parcă hipnotizat de ceva. Și peste casele de lemn, peste oameni, plutea ca un fior. Ca o zăbateră de cristale marine, albastre, răcoitoare, zădărite sub visle de aur. Tot orașul privea în zarea mării și aștepta. Aște- ptea. Ce oare?

„În zori, răspunsul l-am aflat în turnul farului.

Legenda

Am urcat 99 de trepte. Într-o spi- rală strînsă — o spiralele vechilor turnuri! — de-mi părea că valsez tot timpul, Augustin mă privea prin pă- trutul alb al chepengului desăcut (și rîdea cu risul lui hîrît, bătrînicesc, ironic); pe urmă mi-a întins, ca pe un alpenstock, luneta lungă de un metru și ceva; și m-a tras sus: — O vezi? De aici, din turnul farului, măcar se deșvelea ca jînută-n palmă, apro-

Din activitatea de vară a teatrelor

Săptămîna trecută colectivul Teatrului Nottara a plecat în turneu prin orașele Focșani, Brăila, Galați, Iași. Turneul se va sîrși la mijlocul lunii iulie.

Teatrul Arama își pregă- tește premiera „Căsuțita” de I. D. Șerban, student la Facultatea de Filologie, care-și face cu această piesă debutul în dramaturgie. Spec- tacolul va fi regizat de Victor Bum- beșii.

La 11 iunie teatrul și-a început stagiunea de vară la Arcele Li- bertății.

După o stagiune deosebit de rodnică, (13 premiere), Teatrul Municipal a plecat la Iași unde va prezenta pînă la 27 iunie 5 spec- taole.

Activitatea din timpul verii a Teatrului Tineretului se va desfășu- ra pe mai multe planuri: un turneu prin țara (Orășuț, Stălin, Sibiu, Craiova, Pitești, Galați, Brăila, Constanța, Plocești) cu „David Copperfield”, spectacole pe una din scenele de vară din Capî- țala, (în premieră „Masca lui Nep- tun” de I. Grinevici și N. Pantelî- mon în regia lui Mircea Avram) și un spectacol de estradă care va fi prezentat în regiune și în diverse întreprinderi din Capitală.

Totodată colectivul teatrului se- rală în toată rețeaua de piesa „Suflete tari” de Camil Petrescu.

și-n ultimii ani, numai con- sumul de zahăr a crescut de două ori față de trecut) și piinea, și carnea, și zahărul. Atunci — la rugămintea gu- vernului nostru — sovieticii l-au trî- mis încoace pe „Toros”, spărgătorul de gheață, „Toros” a croit o pîrtie prin albul vrîjmas și tare, albul s-a făcut fluid, pe urmă albastre și s-a prins să- se curgă caravanele de piine.

Acum e vară. În port liute sirene de toate timbrurile. Un vapor negru și sub pavilion costicarian — se strecoară prudent, pe poteci strîmte, printre ze- cile de barcașii și lotci pescărești. Barba Michia prime din zbor (pentru a cita oare în cei 40 de ani de mesere- ri?) parma zvîrilită de sus, de pe punte, și o leagă strîns de ponton. Apoi își aprinde pipa și se pre- cifă (pentru a cita oare în cei 40 de ani?) spre undărea lăsa pe mal: azi, pentru a spune undărea lăsa pe mal, pe malul stîng vin bubiuții înfun- date: femeile abocesc rușele și le bat cu maul. Ghebreacă tinere trec sporov- vînt spre piată. Aici, pe tarabe um- brite de enoria păiarii multicolore, se vind pești, ciulini de băltă cu miez moale, alb, cu gust de castașe, rogo- jini și covrigi. Piața e nouă. Tarabele și umbrele le-a făcut, anul trecut, sfatul orașului. Zidarii deslăc schielele noului cinematograf; un nor de pra- fîntună deodată totuși apoi cade de- zvelind fetele clădirea de pe „Fre- derich Engels”. Trece pe lăzăz cocir- jat sub un buchet de scinduri. Își face gard noi și case case. Casă, bîcinele, de zid, și bîcinele, cu baie ce va fi de faianță albă. Și — bîcinele, — Savela are 6 copii. A trei pînă acum într-un beci. Igrasia i-a ucis doi copii.

În vara asta — ca alți 5 marinari sulineni — și-a făcut casă cu credit de la stat.

Noaptea

Apele-s de păcură. Luna sclipește sideral printre chiparosi. Lîniște. Doar la clubul cel nou (cea mai mare și cea mai frumoasă clădire din oraș) pasionații biliardului întîrzie. Pe catife- lăve mesii scrie: C.E.D. Pe fotoliile mari, cu lemnul îngrămădat de par- car și tronuri împărătești, scrie: C.E.D. Pe pianul cu coadă scrie: C.E.D. N-a venit nici azi corabia de aur. Poate vine miine.

„Dar oare mai e nevoie de ea?”

Iarna și vara

Iarna fine 6 luni la Sulina. Un de- cembrie nu mai sînt umflata ca de viespi otrăvite. Plus cîrmă de ca- taciuc, plus cartierul cel nou — cabane cu difuzoare, cu oglinzi deasupra pa- turilor albe ce-și etalează plîrurile ge- ometrice ale fierului de călcat, o cher- hana modernă, un club — și deci... Deci, oricum, azi se mai poate și fără ea, corabia...

Șantierele

Amiază. Dogorește. Aerul e desert; doar pe cer hălăduiesc fantose de un- drop auriu. Viața s-a tras la răcoare, pe Dunăre.

Pe „Prospect” văzduhul țîuie. Aici sînt șantierele navale: 3-4 clădiri mici (cred că de 10 ori mai mici decît șantierele Galaților) cu ziduri ca de- șterșite și acoperșuri de tablă oxidată. Un vas mare și roșu, de fier, se lea- gănă greoi în față-le, pe fluviu. Apele- de limpezimea vaoalului, fără cute, fără taine; se văd, în adînc, pețete de fier- lesc curioși efemera umbră roșie prinsă răsturnat în jocul de oglinzi.

FOILETON

Generalul Gică-Mică

de LASCAR SEBASTIAN

Mă seacă la inimă, ma parol, când mă gândesc că în școlile noastre — de ucenici, elementare, medii, institute, facultăți etc. — nu se învață nimic...

SPEIDEL: Mi se pare că am mai dat ordin să fi împușcat. SOLDATUL FRANCEZ: Să trăiți, era tatăl meu, iar eu sunt fiul celui împușcat.

cel care: 1. În timpul primului război mondial a luptat în Franța.

2. În 1938 a fost numit de Hitler atașat militar la Paris (unde s-a specializat în probleme franceze).

3. În 1940 a participat la campania din Franța ca stat majorist al Corpului 9 de armată. După capitularea lui Pétain, Hitler îl numește șeful statului major al Comandamentului militar al Franței ocupate.

4. În timpul ocupației în Franța s-a arătat profund nemulțumit de cetele ori un tribunal condamnă la moarte numai cinci francezi rezistenți...

5. A dat pe mina autorităților germane ca să fie deportat în Răsărit — cete rezistenți francezi...

6. După 1942 face parte din grupul de armată B în Ucraina. Aici poartă răspunderea tactică zise a „pământului ars”...

7. În 1944 devine șeful statului major al marșalului Rommel în timpul campaniei din Normandia...

8. După ce s-a spus că este un om care are a face coada vacii cu o porcului? Adică ce au a face toate astea cu a vocălelui Gică-Mică?

9. Am, domnule, cum să n-aibă? Nu mi un suflet prea candid nu prinde legătura. Când zicem „Franța ocupată”, ori „Campania din Normandia”, ori „Deportări în Răsărit”, ori „Tactica pământului ars” — toate astea nu evocă nimic? Pământ ars, mde, ca pământ ars — nimic de zis, dar cete oameni au ars cu acele ocazii? Și nu mai arși? Dar ciopriții? Dar tăiați în bucățele?...

10. Firește, n-aș putea afirma că în Ucraina, generalul Gică-Mică a pus să se săvârșască mai puține masacre și mai puțin subtile. Inșu, fatalmente, a avut mai multă treabă în Franța, sfînd el acolo ani mai mulți și, ca „specializat” în „problemele franceze”, avînd predilecție pentru franțuși.

11. Bine. Dar dacă Gică-Mică a fost un avocațel dublat, carevasăzică de un filozof, de ce l-numeșc eu general?

12. Aici e tot chichirezu. Să vedeți. Căci mă lămuresc. Pe lume — vreau să spun pe lumea capitlistă — există tot felul de Gică-Mică. Cum am zice: asasinii. Taie oamenii în bucăți. Inșu nu toți au soarta tristă a nefeicritului avocațel. Nu pe toți îi mănincă ocna. Unii ajung miniștri și generalii. Ba acel Gică-Mică, despre care vreau să vă vorbesc acum, a ajuns general fiind comandantul suprem al forțelor terestre „Centru-Europa” din cadrul armatei N.A.T.O.

13. Știu că nu vă vine a crede, dar n-am ce să vă fac: adevărul e mai tare și acesta e adevărul!

14. Da, generalul nazist Hans Speidel a fost numit mare peste niște oști care cuprînd, în majoritate, armată franceză. Citeam zilele trecute în „France d'abord” — organul Asociației franceze a foștilor combatanți în rezistență — un titlu peste pagină: „Nici un soldat francez sub ordinele unui general german!” Buba nu-i la urma urmei că generalul e german: buba e că-i general nazist cu o acti-

„GROAPA” de Eugen Barbu

(Urmare din pag. 3-a)

lui cum își realizează personajele, a plasticității imaginii, a densității peisajelor, în darul de a intercepta cu ascutimie vocabularul oamenilor. Ne aflăm în fața unui prozator deosebit de talentat, perfect cunosător al psihologiei eroilor săi, cu un nuanțat și fin spirit de observație a oricăror dezbateri lăuntrice, excelent novelist și romancier virtual. Citeva din fragmentele volumului sînt de o mare valoare artistică. Aș remarca în special bogăția de culori, vioiciunea, ritmul trepidant cu care este evocată nunta lui Stere sau scena fantastică a concertului lugubru dar de lăuntric față de raportul desăvîșit cu care sînt fixate o seamă de figuri ale Cutaridei.

Stilul e nervos, telegrafic. Abundă propozițiunile scurte, cu multe verbe, mai ales la imperfect, care dau o ușoară patină de trecut recent. Plasticitatea peisajului mahalalei are unecori vigoarea unei senzații puternice, aproape dureroase. Autorul este un excelent cunosător al limbajului colorat, al argoului mahalalei, căruia i se conferă, de multe ori, mai ales sub raportul pitorescului, valoare artistică. Originalitatea talentului real, deplin, al unui scriitor apare însă în noutatea, amplexarea și profunzimea mesajului pe care-l conține opera sa, eroii săi, în raport cu literatura epocilor anterioare sau epocii contemporane.

Unii critici literari au afirmat că mahalaua nu are un potențial social sau uman din care să se nască un subiect de capodoperă.

Ai fi greu de susținut că tema vieții de mahalala este tema de cea mai arzătoare actualitate a zilelor noastre. Eugen Barbu a scris însă despre groapă și nu despre hidro-centrala de la Bicaz și e absurd să conțeste dreptul scriitorului de a se ocupa de oamenii periferiei de altădată sau de azi. Și prin intermediul grupii Cutarida talentul original al lui Eugen Barbu ar fi putut aduce o viziune originală, mai complexă, mai veridică, mai realistă față de aportul înaintașilor săi.

Nu era nevoie ca scriitorul să schimbe cîmpul de observație spre centru, să opereze pe mai multe planuri, spre a surprinde contradicțiile dintre clase. În Cutarida, alături de Stere circumsular, alături de lumpen-proletariat, trăiesc muncitorii ceteriși, sau din alte ramuri, de al căror nume Eugen Barbu abia amintește. Estomparea conflictelor sociale, dispariția din obiectivul scriitorului a unor asemenea personaje care ar fi adus în peisajul mahalalei dinamismul general al societății revoluționare și specific clasei muncitoare, reprezintă tocmai acea deficiență de concepție asupra lumii care amputează mesajul fundamental al operii.

Spuneam mai înainte că Eugen Barbu nu trece ușor peste grîunțele de umantitate al oricărui individ, chiar de speța cea mai joasă, că unii eroi trăiesc cu intensitate, deși tragic, sentimentul de libertate și demnitățile umane. „Groapa” evocă atmosfera sumbră, de mizerie materială a mahalalei și mai ales aerul închis, încă tîșnăre, morală care apasă destinele tuturor.

ACTUALITĂȚI ȘTIINȚIFICE ȘI TEHNICE

IZOTOPII RADIOACTIVI ÎN SUJBA CONSTRUCȚIEI DE MAȘINI

Un autobus obișnuit „ZIS” — își spun, desigur, mulți dintre trecători. Așa și pare la prima vedere, dar în realitate e altceva: e un laborator mobil pentru cercetarea din mers a uzurii pieselor de automobile. Acest laborator-autobus, înzestrat cu cea mai modernă aparatură electronică și radiometrică, este doar una din subsecțiile laboratorului central de la uzina „Li-haciou” din Moscova, ale cărei cercetări se bazează pe folosirea izotopilor radioactivi și a radiațiilor în construcția de mașini. Lucrări importante se execută și în subsecția de radiații a laboratorului. Cu ajutorul izotopilor radioactivi se descoperă defectele interioare ale pieselor, se controlează calitatea cusăturilor sudate.

Laboratoarele de așchiere, de electrozintă, de radiocimă, au de radiocimă completate și șirul de laboratoare de la uzina „Li-haciou” în care folosirea izotopilor radioactivi și a radiațiilor își găsește o tot mai largă aplicare.

PRELUCRAREA METALELOR ÎN VID

Industria are nevoie de metale rezistente la temperaturi înalte, de metale care pot fi lămate în fișii subțiri de sutimi de milimetru, capabile să reziste acțiunii celor mai puternici reactivi chimici, iradiazilor radioactivi și unor presiuni instantanee uriașe.

În colaborare cu fizicienii, chimiștii și mecanicii, metalurgii au găsit multe căi noi pentru rezolvarea acestor probleme tehnice. Una din aceste căi de obținere a unor metale de calitate superioară este prelucrarea metalelor în vid.

În ce constă metoda? Ofelul aflat în stare topită este supus prelucrării într-o cameră specială din care, cu ajutorul unor pompe speciale de vid, se extrage aerul adădat cu gazele pe care le emană ofelul topit. În felul acesta se obține un metal de calitate superioară, fără impurități.

Pionierii prelucrării ofelului în vid sînt metalurgii din Ucraina, unde camere de vid se experimentează în câteva uzine metalurgice. În curînd, prelucrarea ofelului în vid se va face în 30 uzine din U.R.S.S.

Dominantă e însă fluturarea neagră a deznădejei. În „Groapa” nu se întrevăde nici o perspectivă ca moștră morală să fie asanată. Explorarea exclusivă a mentalității pătriturilor sociale fără țel precis în viață, cu un univers psihic și etic mai redus, condamnă opera la o viziune cîntă, asemănătoare „Groapa” cu un cer întunecat, fără nici o gîmă de lumină, cu norii scorborji, alîrînd îngrozitor deasupra capetelor.

Contradicția care există între mesajul limitat al autorului și talentul său deosebit a dus pe alți critici la concluzia că „Groapa” este un roman realist-critic. În cazul de față e simplită să decretăm „Groapa” realist-critic; în această lucrare literară contradictorie există elemente care oglindesc influențe ale concepției noastre despre lume, după cum există influențe care îl fac pe autor să încalce adevărul vieții.

În legătură cu asemenea influențe, aș aminti de atitudinea scriitorului față de eroii săi.

Farmacul pe care-l au personajele lui Barbu se explică în mare măsură prin senzația pe care o ai că între tine și eroi a dispărut umbra scriitorului, ceea ce-l face pe cititor să se lase furat direct, dureros de puternic, de sentimentele, de pasiunile lor.

Dispariția distanței dintre scriitor și eroi, manifestarea interesului artistic față de orice personaj fie el episodice nu înseamnă însă că autorul poate renunța la diferențierea eroilor după criterii etice.

Hoții pot avea grîunțele lor de umantitate, dar hojia rămîne hotie, iar asasinatul asasinat. Furat probabil de viața pitorescă a pungășilor, pe care o consideră un ciudat protest împotriva orînduirii sociale, descriind-o cu lux de amănunte, autorul privește cu îngăduință, cu o ușoară undă de simpatie, jafulurile săvîșite de multe ori împotriva unor cetățeni pașnici, ceea ce e de natură să dăuneze din punct de vedere educativ.

Aceeași lipsă de discernămint în selectarea fenomenelor vieții se manifestă uneori în atitudinea scriitorului față de argoul mahalalei. Există pagini întregi în care diverse cuvînte din vocabularul pungășilor nu au nici o justificare artistică, nu caracterizează pe nimeni și nimic afară doar de o voluptate de colecționari, care n-are nimic comun cu literatura. Scriitorul nu este și nici nu poate fi activist al Institutului de folklor, fie el și pasionat simplu magnetofon sau complicat mașină electronică.

În aceeași ordine de idei, ne exprimăm mirarea că artistul Eugen Barbu a făcut deseori concesii spiritului bulevardier al erotismului. Dragostea ocupă, cu sau fără voia puritanilor, un loc bine meritat în viața oamenilor, în marile capodopere artistice ale tuturor veacurilor. Erotism și obscenitate există o distanță și tocmai o asemenea distanță n-o marchează întotdeauna Eugen Barbu. Aș aminti, de pildă, de o scenă penibilă, care se deslășoară la moartea lui Gogu, crotolul încredințat să caracterizeze figura, altminteri izbutită, a unei „fete” de mahalala, autorul recurge la vulgarități care scoboară nivelul artistic al operii.

E ușor de observat că „Groapa” nu este un roman, ci mai mult o frescă a mahalalei, fragmentată într-o serie de nuvele, schițe, portrete, aproape autonome. Eroii își au dramele lor lăuntrice, care se mistuie de cele mai multe ori în resemnare, într-un univers întîm. Rareori există ciocniri între personaje și atunci cînd ele există, au un caracter minor. Absența înfrîntării dramatice între reprezentanții unor forțe sociale, etice și psihologice opuse, inexistența unor ciocniri de idei sau de mari pasiuni, răpește „Gropii” forța operii de largă respirație epică.

Cartea prozatorului Eugen Barbu a stîrnit discuții aprinse în lumea literară. Rezervele, criticile care pot fi făcute viziunii filozofice și artistice a autorului nu pot avea nimic comun cu insinuirile, cu lipirea de etichete, cu acuzații care pun la îndoielă bunele intenții ale autorului. E regretabil că asemenea manifestări, care amintesc de metodele criticii administrative, contondente, și-au găsit loc într-un articol apărut în revista „Tribuna” sub semnătura criticului Dumitru Isac.

Descăsuindu-și talentul puternic — care a creat o galerie originală de excelente portrete ale unui univers plin de povești, mahalaua — de limitele unei viziuni confuze, contradictorii, este de dorit ca Eugen Barbu să-și clarifice locul alături de cei mai înzestrați prozatori pe care-i avem.

În așteptăm cu noi opere, poate din viața dramatică a muncitorilor noștri, pe care i-a cunoscut din propria sa experiență; poate că pasiunea îi va fi solicitată de alte conflicte puternice ale actualității; e greu de ghicit ce lucruri neașteptate pot ieși din „cutiuta cu surprize” a scriitorului.

Programul guvernului comunist din Kerala

DELHI 21 (Agerpres). — China Nouă transmite: Politică de industrializare preconizată de guvernul comunist din statul Kerala și care a fost expusă în cadrul dezbaterilor din Adunarea legislativă prevede un plan în trei etape pentru asigurarea progresului industrial al acestui stat. Programul prevede repunerea în funcțiune a întreprinderilor de stat, ajutorarea întreprinderilor particulare și reorganizarea artizanatului în mici societăți cooperatiste industriale. Alocările pentru industrie se ridică la 12.500.000 rupii. În plus, guvernul din Kerala a cerut guvernului central să construiască cîteva întreprinderi de industrie grele în acest stat, de pildă, șantiere navale și fabrici de anvelope de cauciuc.

Guvernul duc, de asemenea, cu hotărîre o politică de ocrotire a intereselor oamenilor muncii. În timp ce gantonează capitalului particular profituri rezonabile, ministrul industriei, Copalan, insistă ca industriașii să asigure muncitorilor condiții de muncă și salarii convenabile.

DELHI 21 (Agerpres). — China Nouă transmite: Primul buget propus de guvernul comunist al statului Kerala a fost adoptat de Adunarea statului la 20 iunie în ciuda criticilor opoziției. Bugetul a stîrnit un interes deosebit în întreaga Indie deoarece el înregistrează un excedent obținut prin aplicarea de impozite asupra latifundiilor și plantațiilor. Ziarul „National Herald” scrie într-un articol de fond că bugetul din Kerala constituie „un exemplu de ceea ce se trebuie să fie un buget de stat”.

BENZINA SOLIDA

În laboratoarele Institutului de combustibili minerali al Academiei de Științe a U.R.S.S. s-a obținut benzina solidă. Benzina obișnuită se amestecă în recipiente speciale cu anumite substanțe, în componența cărora intră și mase plastice. Se obține o pastă, căreia i se dă apoi formă de brichetă. Aceasta se apără cu o peliculă protectoare, care apără benzina de evaporare. Bricheta conține 95% benzina pură și poate fi transportată fără cisterne sau butoie la mii de kilometri. Cu ajutorul unui generator, combustibilul solid trece cu ușurință în stare lichidă. Benzina solidă poate fi depozitată tot anul în aer liber.

Premiul Fénéon 1957

Premiul Fénéon pentru sculptură — unul din cele mai importante concursuri artistice din Franța — a fost acordat pe anul 1957 lui Françoise Salmon. Sculptorița, care este supravegheată de autoritatea de la Aushwitz, s-a remarcat printr-un monument închinat deportaților din acest lagăr al morții. Ea este de asemenea cunoscută pentru busturile lui Marcel Cachin și Paul Eluard.

La concursul Fénéon din acest an ea s-a prezentat cu două sculpturi: „Repos familial” și „Sofia”, ultima reprezentînd capul unei fete.

Marele pod peste lantzi

În R. P. Chineză va fi dat în curînd în folosință marele pod peste fluvul lantzi, lung de 1.670 m. Acest pod este nu numai cel mai mare din China, ci și unul dintre cele mai mari din lume.

TELEGRAMS EXTERNE

Interesele construcției socialiste și ale păcii necesită întărirea unității, prieteniei și colaborării țărilor socialiste

Declarația guvernamentală comună polono-germană

BERLIN 21 (Agerpres). — Agențiile A.D.N. și P.A.P. au transmis textele declarațiilor comune de guvern și partid semnate la Berlin după încheierea vizitei delegației guvernamentale și de partid a R. P. Polone în R. D. Germană. În declarația guvernamentală se spune între altele:

Cele două părți au acord de acord că unificarea pașnică a Germaniei este o problemă care trebuie rezolvată de națiunea germană însăși și că ea se poate îndeplini prin realizarea unei înțelegeri între cele două state germane.

Cele două părți și-au exprimat convîngerea unanimă că întărirea unității lagărului socialist constituie un element fundamental al politicii lor îndreptate spre consolidarea păcii și a securității internaționale, precum și spre îndeplinirea programului construcției socialiste în R. P. Polonă și în R. D. Germană.

Guvernele R. P. Polone și R. D. Germane declară cu satisfacție că relațiile dintre cele două țări se dezvoltă favorabil, aducînd foloase ambelor părți. Declarația a fost semnată din partea guvernului R.P. Polone de JOZEF CYRANKIEWICZ și din partea guvernului R. D. Germane de OTTO GROTEWOHL.

Declarația comună a C. C. al P. M. U. P. și C. C. al P. S. U. G.

În declarația comună a C.C. al P.M.U.P. și C.C. al P.S.U.G. se spune între altele:

Cele două partide sînt legate prin cauza comună a construcției socialiste și de ideologia comună marxist-leninistă. P.M.U.P. și P.S.U.G. consideră că interesele construcției socialiste și ale întăririi păcii necesită întărirea continuă a unității și largirea legăturilor prietenești și a colaborării frățești între țările socialiste.

Cele două partide se opun cu hotărîre tuturor încercărilor care urmăresc slăbirea acestor unități și a colaborării, prin răspîndirea propagandei antisovietice și încercări de a semăna vrajă între țările socialiste și partidele lor.

Realizările istorice ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care pentru prima oară în istorie a înfăptuit o revoluție victorioasă a proletariatului și a întreprins construcția socialistă, mărește realizările ale Partidului Comunist Chinez, a căror importanță depășește cu mult continentul Asiei, contribuția prețioasă a tuturor partidelor comuniste și muncitorești constituie un uriaș capital comun de gîndire și de experiență pentru mișcarea clasei muncitoare.

Principiile fundamentale ale construcției socialiste, comune tuturor țărilor, sînt: dictatura proletariatului în alianță cu țărănimea muncitoare, rolul conducător al clasei muncitoare și al partidului său marxist-leninist, dezvoltarea forțelor productive pe baza socializării mijloacelor de producție și planificării centrale, unitatea statelor socialiste.

Cele două delegații declară că Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a dezvoltat în mod creator știința marxism-leninismului și a contribuit la dezvoltarea continuă a relațiilor dintre statele socialiste și partidele comuniste și muncitorești pe baza principiilor internaționalismului proletar și a depiniei egalității în drepturi. Aceasta a avut drept rezultat o întărire continuă a solidarității mișcării clasei muncitoare internaționale, așa cum au dovedit convorbirile care au avut loc recent între partidele frățești dintr-o serie de țări.

Cele două delegații sînt ferm convise că strînsa colaborare între Partidul Muncitoresc Unit Polonez și Partidul Socialist Unit din Germania este de o importanță vitală pentru popoarele german și poloneze și corespunde intereselor păcii și socialismului.

Declarația a fost semnată de W. Gomułka, prim-secretar al C. C. al P.M.U.P., și W. Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G.

Rasiștii în acțiune

Rasiștii americani au stîrnit o mare vivă în jurul filmului „Insula insorțită”, în care actorul și cîntărețul negru Harry Belafonte are ca parteneră o artistă albă.

Autoritățile statului Carolina de Sud amenință să impună o amendă de 5.000 dolari oricărui cinematograf care va prezenta filmul respectiv. Belafonte este atacat de grupări de adepti ai segregării rasiale și primește scrisori de amenințare cu moartea.

Un „campion al păcii”

S-a aflat că fostul proprietar al uzinelor din Zlin (Cehoslovacia), capitalistul Jan Bata a fost propus pentru Premiul Nobel pentru Pace. Bata a fost un simpatizant activ al lui Hitler și prieten personal al lui Goering. În 1947, Bata a fost judecat și condamnat în contumace la 15 ani temniță grea pentru colaborare cu nazisții.

Oare aceste „merite” îl îndreptățesc să aspire la titlul de laureat al premiului Nobel pentru Pace?

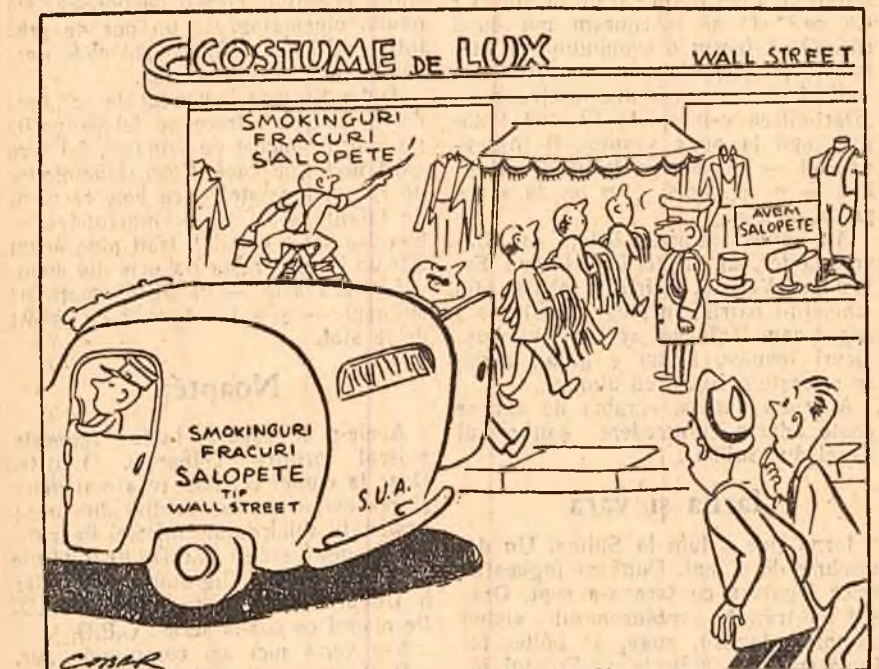
Marele pod peste lantzi

În R. P. Chineză va fi dat în curînd în folosință marele pod peste fluvul lantzi, lung de 1.670 m. Acest pod este nu numai cel mai mare din China, ci și unul dintre cele mai mari din lume.

Știați că...

Un grup de fizicieni a recalculat cu mașina electronică de calcul razele pământului la latitudinea Ecuatorului. Valoarea obținută este de 6.378.388 m., cu 128 m. mai mică decît vechea valoare. Atomul este alit de mic, înct nu poate fi văzut nici cu cel mai perfecționat microscop. Într-o picătură de apă numărul atomilor este reprezentat de cifra 6 urmată de 21 zero-uri. Soarele emană în 3 minute atîta energie cît se consumă pe întreg suprafața a pământului în timpul unui an întreg. Dacă am înfășura pământul cu un fir de pîianjen, el ar ajunge la greutatea de 450 grame. Dacă am trage însă un fir de pîianjen: la cea mai apropiată stea fixă, steaua Alfa din constelația Centaurului, acest fir ar cântări 500.000 tone. Un nou record de înălțime a fost stabilit de aviatorul american Kittinger, care s-a ridicat cu un balon de heliu la aproape 32.000 m., vechiul record fiind de 23.150 m.

„ULTIMA MODĂ”

Salopete pentru capitaliști? E ultima modă? Cum îi zice? „Capitalism popular”.

(Desen de NELL COBAR)

Urmarea cuvintării roștite de tovarășul Mao Tze-dun

(Urmare din pag. 5-a)

desfășurăm o muncă minuțioasă, să nu îngăduim folosirea unor metode simpliste, să nu ne demobilizăm prea repede. Nu trebuie să fie alungați în mod nechezit din colective cei care se pun în fruntea turburilor, cu excepția elementelor care contravin codului penal și a elementelor contrarevoluționare care desfășoară în prezent o activitate subversivă. Aceste elemente trebuie trase la răspundere prin justiție. Într-o țară atât de mare ca țara noastră, turburile la care participă un număr mic de oameni nu trebuie să provoace deloc mirare și zarvă, ele pot ajuta să dezrădăcinăm burocratismul.

În societatea noastră există un număr

măr neînsemnat de oameni care nu se îngrijesc de interesele obștești, care nu în seamă de nimeni și nimic, care se dedă la asasinat și atentate la viața oamenilor, care săvârșesc infracțiuni. Este posibil să se folosească de tezele noastre politice, denaturându-le și să formuleze cu rea intenție cereri neîntemeiate, pentru a afișa masele, sau să se difuzeze zvonuri tendențioase și să se provoace neliniște pentru a tulbura ordinea normală în societate. Nu trebuie să îngăduim în fața de această categorie de oameni, dimpotrivă, față de aceștia trebuie să se ia neapărat măsurile necesare de reprimare prevăzute de lege. Pedepsirea acestei categorii de oameni este o cerere a maselor largi ale societății, a nu-i pedepsi înseamnă a proceda împotriva voinței maselor.

limpede că agricultura este o piață importantă pentru industria grea. Dar pe măsura reconstrucției tehnice tratate a agriculturii, a modernizării ei necelinate, a dezvoltării continue a ramurilor care deservește agricultura, cum sint producția de mașini agricole și îngrășăminte, construcția de irigații, electroenergetică și construcția în domeniul transporturilor, producția de combustibili și materiale de construcție pentru populație etc., oamenii vor înțelege mai ușor că agricultura constituie o piață importantă pentru industria grea.

Dacă în perioada celui de-al doilea și al treilea cincinal agricultura noastră va putea cunoaște o și mai mare dezvoltare, datorită căreia industria ușoară se va dezvolta în mod corespunzător pe scară și mai largă, aceasta va fi în folosul întregii economii naționale. Dacă se vor dezvolta agricultura și industria ușoară, industria grea va dobîndi o piață de desfacere și mijloace materiale și se va dezvolta și mai repede. La prima vedere s-ar părea că ritmul industrializării s-ar încetini întrucât, dar în realitate el nu va fi încetinit, ba va deveni poate mai intens.

În curs de trei cincinale sau într-o perioadă ceva mai lungă, producția anuală de oțel din țara noastră poate să se mărită de la aproximativ 900.000 tone — nivelul anual maxim înainte de eliberare, atins în anul 1943 — la 2.000.000 tone sau chiar mai mult. Atunci va fi satisfăcută atât populația orășenească cit și cea rurală.

Nu intenționez astăzi să analizez pe larg problemele economice. Nu avem încă destulă experiență în construcția economică, deoarece nu ne ocupăm de aceasta decât în șapte ani, trebuie să mai acumulăm experiență. Nici în ceea ce privește revoluția nu avem încă experiență, dar am dobîndit-o, trezind prin înfrîngeri și eșecuri, și abia după aceasta am cucerit victoria în întreaga țară. Ceream ca perioada de dobîndire a experienței în construcția economică să fie ceva mai scurtă decât perioada de dobîndire a experienței revoluționare și, în același timp, ca această experiență să nu ne coste atât de scump. Firește, va fi necesar să plătim, dar ar fi de dorit ca prețul să nu fie atât de ridicat cum a fost în perioada revoluționară. Trebuie înțeles că aici există o contradicție — contradicția dintre legile obiective ale dezvoltării economice a societății socialiste și cunoașterea noastră subiectivă în această contradicție trebuie rezolvată în practică. Această contradicție se manifestă de asemenea ca o contradicție între oameni, o contradicție între care ogîndesc relativ just legile obiective și acei care ogîndesc relativ greșit legile obiective, tocmai de aceea ea constituie una din contradicțiile din rîndurile poporului. Toate contradicțiile există în mod obiectiv și avem sarcina ca pe măsura posibilităților să le ogîndim just și să le rezolvăm.

Pentru a transforma China într-o țară industrială, trebuie să studiem cu seriozitate experiența înaintată a Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică construiește socialismul de 40 de ani și experiența ei este pentru noi de o foarte mare preț.

Să vedem cine a proiectat și utilizat pentru noi atât de multe uzine importante? Nu cumva S. U. A.? Nu cumva Anglia? Nu. Nu. Numai Uniunea Sovietică face aceasta pentru că este o țară socialistă, un aliat al nostru. Paralel cu Uniunea Sovietică ne-au acordat ajutor și unele țări frățietate din Europa răsăriteană. Fără îndoielă, trebuie să studiem experiența bună a tuturor țărilor, indiferent dacă ele sint socialiste sau capitaliste, acest lucru este indiscutabil. Principiul este totuși de a învăța de la Uniunea Sovietică. Există două moduri de a privi învățătura. Unul dintre acestea este dogmatic, cînd nu se dă atenție condițiilor din țara noastră și se preia fără discernămint orice: ceea ce se poate și ceea ce nu se poate aplica. Acest fel de a privi învățătura este greșit. Celălalt fel de a privi învățătura constă în a-ți frămînta creierul în timpul învățăturii și a studia ce corespunde condițiilor din țara noastră, adică în a prelua experiența care ne este utilă. Pentru noi este necesar acest fel de a privi învățătura.

Să întărim unitatea cu Uniunea Sovietică, să întărim unitatea cu toate țările socialiste — iată linia noastră fundamentală. În aceasta rezidă interesele noastre vitale. Trebuie, de asemenea, să întărim și să dezvoltăm cooperarea cu țările Asiei și Africii, precum și cu toate țările și popoarele iubitoare de pace. Dacă vom realiza aceste două forme de cooperare, nu vom mai fi izolați. În ce privește țările imperialiste, trebuie de asemenea să strîngem unitatea cu popoarele lor și să luptăm pentru coexistența pașnică și anumite legături comerciale cu aceste țări, să prelîmpim un eventual război. Dar față de aceste țări nu se pot în nici un caz aplica concepții care nu corespund realității.

10. Poate oare răul să se transforme în bine?

După cum am mai spus, în societatea noastră, turburile în rîndurile maselor sint un rău pe care noi îl dezaprobatim. Totuși, ivirea unor asemenea incidente ne poate determina să tragem învățăminte, să strîngem burocratismul și să educăm activiștii și masele. Privit în acest sens, răul se poate transforma în bine. Turburările au un dublu caracter. Putem să considerăm orice turburare din acest punct de vedere.

Evenimentele din Ungaria au fost un rău, acest lucru este limpede pentru toți. Totuși și ele au un caracter dublu. Datorită faptului că tovarășii unguri au luat măsuri juste în procesul desfășurării incidentului, evenimentele din Ungaria s-au transformat dintr-un rău într-un bine. În prezent, Ungaria a devenit mai puternică decât înainte; toate țările lagărului socialist au tras învățăminte din aceasta.

În victoria Japoniei se ascunde înfrîngerea. N-a confirmat oare istoria acest fapt?

În prezent, oamenii din toate țările lumii se gîndesc la posibilitatea izbucnirii unui al treilea război mondial. În această chestiune trebuie să fim pregătiți din punct de vedere teoretic și să abordăm problema în mod analitic. Sintem ferm pentru pace și nu pronunțăm împotriva războiului. Totuși, dacă imperialismul vor dezlanțu un război, nici în acest caz nu trebuie să ne temem. Alitudinea noastră în această problemă este aceeași ca și față de „turburile” de orice fel. În primul rînd sintem împotriva. În al doilea rînd nu ne temem. După primul război mondial a apărut Uniunea Sovietică cu o populație de 200 milioane de oameni; după cel de-al doilea război mondial a apărut lagărul socialist, care cuprinde 900 de milioane de oameni. Se poate afirma că dacă, neîntîlnind seama de nimic, imperialismul vor dezlanțu un al treilea război mondial, în urma războiului sute de milioane de oameni vor trece fără înfrîngere de la punct de vedere teoretic la un mic teritoriu va rămîne sub puterea imperialismului; este de asemenea posibilă o destrămare totală a întregului sistem imperialist.

În urma luptei, cele două contrarii, care se află în contradicție, nu pot, în anumite condiții, să nu se transforme unul în celălalt. Aici sint importante condițiile. Fără anumite condiții, cele două părți în luptă nu se pot transforma una în alta. În lumea cealaltă care dorește mai mult decât orice să schimbe situația este proletariatul și apoi semiproletariatul, deoarece primul n-are în general nimic, iar al doilea are, dar puțin. Situația existentă acum cînd S. U. A. dispun de majoritatea voturilor în O.N.U. și controlează numeroase regiuni ale lumii, nu este decît o situație temporară. Va veni fără îndoială ziua cînd această situație se va schimba. Situația Chinei, ca țară săracă și lipsă de drepturi, pe arena internațională se vor schimba de asemenea: țara săracă se va transforma într-una bogată, lipsa de drepturi se va transforma în drepturi depline, adică va avea loc o transformare a lucrurilor în contrariul lor. Aici condiția hotărîtoare este orînduirea socialistă și lupta poporului unit, strîns unit.

De asemenea și campania anticomunistă și antipopulară de proporții mondiale din a doua jumătate a anului 1956 este înfrîngerea, un rău. Dar ea a constituit o învățătură pentru partidele comuniste și pentru clasa muncitoare din diferite țări, a contribuit la călirea lor, transformîndu-se astfel într-un bine. În numeroase țări o parte din oameni au ieșit în timpul acestei campanii din partidele comuniste. Ieșirea unor oameni din partid și reducerea numărului membrilor partidului este bineînțeles un rău, dar și aici există o latură bună. Elementele sovietice n-au vrut să rămînă în rîndurile partidului și l-au părăsit, iar majoritatea membrilor de partid, fermi în convingerile lor, și-au strîns și mai mult rîndurile în luptă — este oare aceasta un rău?

Vorbînd în ansamblu, trebuie să învățăm să examinăm problemele sub toate aspectele, să vedem nu numai fața lucrurilor și fenomenelor, ci și reversul lor. În anumite condiții răul poate duce la rezultate bune, iar binele, la rîndul său, poate duce la rezultate rele. La T-21 a spus încă peste două mii de ani în urmă: „În nefericire trăiește fericirea, în fericire se ascunde nefericirea”. Japonezii au numit învadaarea Chinei de către Japonia o victorie, Chinezii au numit apacapararea unui vast teritoriu chinuz de către agresori o înfrîngere. Totuși, în înfrîngerea Chinei trăia victoria, iar

înfrîngerea Chinei trăia victoria, iar

11. Despre regimul de economii

As dori, în continuare, să mă ocup de problema regimului de economii. Intenționăm să efectuăm construcții pe scară largă, dar țara noastră este încă o țară foarte săracă. Iată deci o contradicție. Respectarea neîncetată a unui strict regim de economii în toate sectoarele constituie una din metodele de rezolvare a acestei contradicții.

În 1952, în cadrul campaniei împotriva cîrții buzurii, am luat atitudine împotriva delapidărilor, a risipei și a burocratismului, acordînd atenția principală luptei împotriva delapidărilor. În 1955 am introdus regimul de economii: atunci s-a acordat atenția principală luptei împotriva normelor exagerate în construcția capitală nelegată de producție și pentru economii de materii prime și materiale în producția industrială. În acest domeniu am dobîndit succesuri mari. De atunci linia de economii nu cunoaște încă o adevărată răspîndire în toate ramurile economiei naționale, nu cunoaște o adevărată răspîndire nici în instituții, în unități militare, instituții de învățămînt și în organizații populare.

Anul acesta este necesar să se stimuleze regimul de economii și să se lupte împotriva risipei în toate domeniile vieții țării. Nu avem încă o experiență suficientă în construcție. În ultimii cîțiva ani, paralel cu mari succese, au avut loc și cazuri de risipă.

Trebuie să construim treptat o serie de întreprinderi moderne, de mare amploare, care vor constitui osatura fără de care ar fi imposibil ca în decurs de cîteva decenii să transformăm țara noastră într-o putere industrială modernă, dar în ce privește această mare parte a întreprinderilor nu trebuie adoptată o asemenea practică: trebuie create mai multe întreprinderi mijlocii și mici și totodată trebuie să se folosească pe deplin baza industrială moștenită de la vechea societate, trebuie să se lupte cu toate forțele pentru economii, pentru a realiza mai mult cu mijloace bănești mai reduse. După ce plenera a II-a a C.C. al Partidului Comunist Chinez, care a

avut loc în noiembrie anul trecut, a pus cu și mai multă acuitate problema traducerii în viață a liniei unui sever regim de economii și luptei împotriva risipei, această linie a și început după cîteva luni să dea roade. Această campanie pentru respectarea regimului de economii trebuie să fie consecventă și de durată. Lupta împotriva risipei, ca și cîștigarea celorlalte lupte și greșeli, poate fi comparată cu spălătul. Nu trebuie oare omul să se spele în fiecare zi? Partidul Comunist, partidele democratice, activiștii democrației fără de partid, intelectualii, industriașii și comercianții, muncitorii, țărani și mesetegarii, într-un cuvînt noi toți — populația de 600 milioane a Chinei — sintem dator să luptăm pentru mărirea producției și pentru regimul de economii, împotriva risipei și risipelor. Aceasta ar nu numai cea mai mare însemnătate economică, ci și cea mai mare însemnătate politică.

În momentul de față în rîndul marelui lucrător de-a-i noștri se manifestă tendințe primejdioase, care se exprimă în lipsa de dorință de a împărți cu masele bucuriile și necazurile, în tendința spre glorie și avantaje personale. Acest lucru este foarte rău. În cadrul campaniei pentru mărirea producției și pentru regimul de economii, împotriva risipei și risipelor, trebuie să se înțeleagă că scopul este să se realizeze economii și să se reducă cheltuielile. Aceasta constituie una din metodele pentru înfrîngerea acestor tendințe atît de primejdioase. Este necesar ca toți activiștii și întregul popor să țină mereu seama de faptul că China este o mare țară socialistă și în același timp o țară săracă, înapoiată din punct de vedere economic. Aceasta constituie o mare contradicție. Pentru ca țara noastră să devină bogată și puternică, vor fi necesari cîțiva zeci de ani de eforturi perseverente; totodată este necesar să se urmeze linia hărniciei și spiritului de economii în construcția din țară, să se respecte un regim sever de economii și să se ducă lupta împotriva risipei.

12. Calea industrializării Chinei

Problema căii industrializării, despre care este vorba aici, implică în primul rînd problema corelației proporționale în dezvoltarea industriei grele, a industriei ușoare și agriculturii. În țara noastră, în centrul construcției economice se află industria grea. Trebuie să acordăm o atenție deosebită dezvoltării agriculturii și industriei ușoare.

Țara noastră este o mare țară agrară, în care populația rurală re-

prezintă peste 80 la sută din întregul popor. Dezvoltarea industriei trebuie să se înfăptuiască concomitent cu dezvoltarea agriculturii, căci numai atunci industria va dispune de materii prime și de o piață, numai atunci vor putea fi acumulate mai multe mijloace pentru crearea unei puteri industriale grele. Este îndeobște cunoscut că există legături foarte strîns între industria ușoară și agricultură. Fără agricultură nu există nici industria ușoară. În momentul de față oamenii nu înțeleg încă destul de

limpede că agricultura este o piață importantă pentru industria grea. Dar pe măsura reconstrucției tehnice tratate a agriculturii, a modernizării ei necelinate, a dezvoltării continue a ramurilor care deservește agricultura, cum sint producția de mașini agricole și îngrășăminte, construcția de irigații, electroenergetică și construcția în domeniul transporturilor, producția de combustibili și materiale de construcție pentru populație etc., oamenii vor înțelege mai ușor că agricultura constituie o piață importantă pentru industria grea.

Dacă în perioada celui de-al doilea și al treilea cincinal agricultura noastră va putea cunoaște o și mai mare dezvoltare, datorită căreia industria ușoară se va dezvolta în mod corespunzător pe scară și mai largă, aceasta va fi în folosul întregii economii naționale. Dacă se vor dezvolta agricultura și industria ușoară, industria grea va dobîndi o piață de desfacere și mijloace materiale și se va dezvolta și mai repede. La prima vedere s-ar părea că ritmul industrializării s-ar încetini întrucât, dar în realitate el nu va fi încetinit, ba va deveni poate mai intens.

În curs de trei cincinale sau într-o perioadă ceva mai lungă, producția anuală de oțel din țara noastră poate să se mărită de la aproximativ 900.000 tone — nivelul anual maxim înainte de eliberare, atins în anul 1943 — la 2.000.000 tone sau chiar mai mult. Atunci va fi satisfăcută atât populația orășenească cit și cea rurală.

Nu intenționez astăzi să analizez pe larg problemele economice. Nu avem încă destulă experiență în construcția economică, deoarece nu ne ocupăm de aceasta decât în șapte ani, trebuie să mai acumulăm experiență. Nici în ceea ce privește revoluția nu avem încă experiență, dar am dobîndit-o, trezind prin înfrîngeri și eșecuri, și abia după aceasta am cucerit victoria în întreaga țară. Ceream ca perioada de dobîndire a experienței în construcția economică să fie ceva mai scurtă decât perioada de dobîndire a experienței revoluționare și, în același timp, ca această experiență să nu ne coste atât de scump. Firește, va fi necesar să plătim, dar ar fi de dorit ca prețul să nu fie atât de ridicat cum a fost în perioada revoluționară. Trebuie înțeles că aici există o contradicție — contradicția dintre legile obiective ale dezvoltării economice a societății socialiste și cunoașterea noastră subiectivă în această contradicție trebuie rezolvată în practică. Această contradicție se manifestă de asemenea ca o contradicție între oameni, o contradicție între care ogîndesc relativ just legile obiective și acei care ogîndesc relativ greșit legile obiective, tocmai de aceea ea constituie una din contradicțiile din rîndurile poporului. Toate contradicțiile există în mod obiectiv și avem sarcina ca pe măsura posibilităților să le ogîndim just și să le rezolvăm.

Pentru a transforma China într-o țară industrială, trebuie să studiem cu seriozitate experiența înaintată a Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică construiește socialismul de 40 de ani și experiența ei este pentru noi de o foarte mare preț.

Să vedem cine a proiectat și utilizat pentru noi atât de multe uzine importante? Nu cumva S. U. A.? Nu cumva Anglia? Nu. Nu. Numai Uniunea Sovietică face aceasta pentru că este o țară socialistă, un aliat al nostru. Paralel cu Uniunea Sovietică ne-au acordat ajutor și unele țări frățietate din Europa răsăriteană. Fără îndoielă, trebuie să studiem experiența bună a tuturor țărilor, indiferent dacă ele sint socialiste sau capitaliste, acest lucru este indiscutabil. Principiul este totuși de a învăța de la Uniunea Sovietică. Există două moduri de a privi învățătura. Unul dintre acestea este dogmatic, cînd nu se dă atenție condițiilor din țara noastră și se preia fără discernămint orice: ceea ce se poate și ceea ce nu se poate aplica. Acest fel de a privi învățătura este greșit. Celălalt fel de a privi învățătura constă în a-ți frămînta creierul în timpul învățăturii și a studia ce corespunde condițiilor din țara noastră, adică în a prelua experiența care ne este utilă. Pentru noi este necesar acest fel de a privi învățătura.

Să întărim unitatea cu Uniunea Sovietică, să întărim unitatea cu toate țările socialiste — iată linia noastră fundamentală. În aceasta rezidă interesele noastre vitale. Trebuie, de asemenea, să întărim și să dezvoltăm cooperarea cu țările Asiei și Africii, precum și cu toate țările și popoarele iubitoare de pace. Dacă vom realiza aceste două forme de cooperare, nu vom mai fi izolați. În ce privește țările imperialiste, trebuie de asemenea să strîngem unitatea cu popoarele lor și să luptăm pentru coexistența pașnică și anumite legături comerciale cu aceste țări, să prelîmpim un eventual război. Dar față de aceste țări nu se pot în nici un caz aplica concepții care nu corespund realității.

limpede că agricultura este o piață importantă pentru industria grea. Dar pe măsura reconstrucției tehnice tratate a agriculturii, a modernizării ei necelinate, a dezvoltării continue a ramurilor care deservește agricultura, cum sint producția de mașini agricole și îngrășăminte, construcția de irigații, electroenergetică și construcția în domeniul transporturilor, producția de combustibili și materiale de construcție pentru populație etc., oamenii vor înțelege mai ușor că agricultura constituie o piață importantă pentru industria grea.

Dacă în perioada celui de-al doilea și al treilea cincinal agricultura noastră va putea cunoaște o și mai mare dezvoltare, datorită căreia industria ușoară se va dezvolta în mod corespunzător pe scară și mai largă, aceasta va fi în folosul întregii economii naționale. Dacă se vor dezvolta agricultura și industria ușoară, industria grea va dobîndi o piață de desfacere și mijloace materiale și se va dezvolta și mai repede. La prima vedere s-ar părea că ritmul industrializării s-ar încetini întrucât, dar în realitate el nu va fi încetinit, ba va deveni poate mai intens.

În curs de trei cincinale sau într-o perioadă ceva mai lungă, producția anuală de oțel din țara noastră poate să se mărită de la aproximativ 900.000 tone — nivelul anual maxim înainte de eliberare, atins în anul 1943 — la 2.000.000 tone sau chiar mai mult. Atunci va fi satisfăcută atât populația orășenească cit și cea rurală.

Nu intenționez astăzi să analizez pe larg problemele economice. Nu avem încă destulă experiență în construcția economică, deoarece nu ne ocupăm de aceasta decât în șapte ani, trebuie să mai acumulăm experiență. Nici în ceea ce privește revoluția nu avem încă experiență, dar am dobîndit-o, trezind prin înfrîngeri și eșecuri, și abia după aceasta am cucerit victoria în întreaga țară. Ceream ca perioada de dobîndire a experienței în construcția economică să fie ceva mai scurtă decât perioada de dobîndire a experienței revoluționare și, în același timp, ca această experiență să nu ne coste atât de scump. Firește, va fi necesar să plătim, dar ar fi de dorit ca prețul să nu fie atât de ridicat cum a fost în perioada revoluționară. Trebuie înțeles că aici există o contradicție — contradicția dintre legile obiective ale dezvoltării economice a societății socialiste și cunoașterea noastră subiectivă în această contradicție trebuie rezolvată în practică. Această contradicție se manifestă de asemenea ca o contradicție între oameni, o contradicție între care ogîndesc relativ just legile obiective și acei care ogîndesc relativ greșit legile obiective, tocmai de aceea ea constituie una din contradicțiile din rîndurile poporului. Toate contradicțiile există în mod obiectiv și avem sarcina ca pe măsura posibilităților să le ogîndim just și să le rezolvăm.

Pentru a transforma China într-o țară industrială, trebuie să studiem cu seriozitate experiența înaintată a Uniunii Sovietice, Uniunea Sovietică construiește socialismul de 40 de ani și experiența ei este pentru noi de o foarte mare preț.

Să vedem cine a proiectat și utilizat pentru noi atât de multe uzine importante? Nu cumva S. U. A.? Nu cumva Anglia? Nu. Nu. Numai Uniunea Sovietică face aceasta pentru că este o țară socialistă, un aliat al nostru. Paralel cu Uniunea Sovietică ne-au acordat ajutor și unele țări frățietate din Europa răsăriteană. Fără îndoielă, trebuie să studiem experiența bună a tuturor țărilor, indiferent dacă ele sint socialiste sau capitaliste, acest lucru este indiscutabil. Principiul este totuși de a învăța de la Uniunea Sovietică. Există două moduri de a privi învățătura. Unul dintre acestea este dogmatic, cînd nu se dă atenție condițiilor din țara noastră și se preia fără discernămint orice: ceea ce se poate și ceea ce nu se poate aplica. Acest fel de a privi învățătura este greșit. Celălalt fel de a privi învățătura constă în a-ți frămînta creierul în timpul învățăturii și a studia ce corespunde condițiilor din țara noastră, adică în a prelua experiența care ne este utilă. Pentru noi este necesar acest fel de a privi învățătura.

Să întărim unitatea cu Uniunea Sovietică, să întărim unitatea cu toate țările socialiste — iată linia noastră fundamentală. În aceasta rezidă interesele noastre vitale. Trebuie, de asemenea, să întărim și să dezvoltăm cooperarea cu țările Asiei și Africii, precum și cu toate țările și popoarele iubitoare de pace. Dacă vom realiza aceste două forme de cooperare, nu vom mai fi izolați. În ce privește țările imperialiste, trebuie de asemenea să strîngem unitatea cu popoarele lor și să luptăm pentru coexistența pașnică și anumite legături comerciale cu aceste țări, să prelîmpim un eventual război. Dar față de aceste țări nu se pot în nici un caz aplica concepții care nu corespund realității.

Premierul Japoniei despre relațiile cu S. U. A.

WASHINGTON 21 (Agerpres). — TASS. La 21 iunie primul ministru al Japoniei, Kiși, a dat tratativele secretarului de stat al S.U.A., Dulles, și cu funcționari superiori ai Departamentului de Stat, după care a avut o întrevedere cu președintele Eisenhower. Apoi primul ministru Kiși a vorbit la clubul național al presei. În discursul său el a făcut o serie de observații critice la adresa politicii S.U.A. față de țările Asiei și îndeosebi față de Japonia. Totodată, el și-a exprimat părerea că în timpul tratativelor „a reușit să extindă sfera înțelegerii” între Japonia și S.U.A. și a reușit să „ajungă la o înțelegere cu privire la necesitatea de a pune relațiile dintre cele două țări pe o bază mai largă și mai fermă”.

Referindu-se la știrile după care relațiile japo-americe sînt înrăutățite și în Japonia se intensifică starea de spirit anti-americană, primul ministru

Soții Kozmin împiedicați să vorbească cu copiii lor rapiați de autoritățile S.U.A.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS. La 19 iunie, redacția ziarului „Komsomolskaia Pravda” a fost vizitată de soții Gheorghii și Nadejda Kozmin, ai căror copii sint reținuți în mod ilegal de către autoritățile americane în S.U.A. Ziarul relatează că soții Kozmin au vorbit despre viața lor și despre neplăcerile pe care le-au avut în Statele Unite.

După penultima înfrîngere în fața completului de judecată care examinează protestul soților Kozmin și care a dispus în mod ilegal amnarea sentințelor definitive, procurorul Novoselski și judecătorul Klavton au chemat pe

Soții Kozmin într-o cameră separată. Procurorul și soții Kozmin, cit ceri pentru ca să rămîn în S.U.A. — rămîn în S.U.A. nici dacă i se oferă mîinii de aur.

În cursul convorbirii care a avut loc la redacția ziarului „Komsomolskaia Pravda” a luat naștere ideea de a chema la telefon azilul în care au fost internați copiii ruși.

Redacția a chemat orașul Chicago și a cerut ca soții Kozmin să fie puși în legătură cu fiul lor mai mare Rostislav, despre care știu că se află la azilul „Baptist Children Home”. După o lungă facere, telefonista a răspuns că copiii soților Kozmin nu se mai află la Chicago și că au fost transportați la Latavile. Redacția a cerut legătură cu acest orăș, dar totul a fost zadarnic.

Centrala telefonică din New York a declarat că Chicago nu răspunde. Apoi telefonista a fost anunțată că nici New York nu răspunde.

Soții Kozmin au dorit foarte mult să abia o convorbire telefonică cu copiii lor. Ei au hotărît să ceară legătură cu Chicago prin Londra. În ciuda tuturor eforturilor, convorbirea cu Rostislav n-a avut loc.

Soția, la înștițatul Institutului de Asigurări de Stat, de cîteva zile se află în vizită în R. P. Bulgaria o delegație a Administrației Asigurărilor de Stat din R. P. Romînia, condusă de tov. V. Soreanu, director general al A.D.A.S. Delegația a procedat la un schimb de experiență și a vizitat regiuni din Bulgaria.

BONN. Congresul partidului german al Reichului a adoptat programul electoral în care se cere încercarea de tratative directe între guvernele celor două state germane în scopul restabilirii unității țării.

Soția, la înștițatul Institutului de Asigurări de Stat, de cîteva zile se află în vizită în R. P. Bulgaria o delegație a Administrației Asigurărilor de Stat din R. P. Romînia, condusă de tov. V. Soreanu, director general al A.D.A.S. Delegația a procedat la un schimb de experiență și a vizitat regiuni din Bulgaria.

Japonez a recunoscut de fapt că aceste știri „nu pot fi ignorate”.

Kiși a formulat la adresa U.R.S.S. pretenții cu caracter teritorial.

Vorbînd despre Okinava și grupul insulelor Bonin, stăpînite de americani, Kiși a declarat că el dorește în mod cel mai serios să vadă cit mai grabnic rezolvată problema care se referă la viitorul acestor insule. Ocupîndu-se de problemele comerțului, Kiși a recunoscut „caracterul neîntreg” al situației în care Japonia trebuie să se bizuie pe comerțul restrîns cu S.U.A. Japonia, a declarat el, are nevoie și de alte piețe din Asia de sud-est. Tocmai în această regiune se află R. P. Chineză. Sincer vorbind, a continuat Kiși, Japonia dorește extinderea comerțului ei cu R. P. Chineză, însă „în așa fel” încît să nu slăbească solidaritatea și securitatea lumii libere (adică capitaliste — N. R.).

DE PEȘTE HOTĂRARE

Orașul lui LENIN împlinește 250 de ani

Mesajul de salut al cetățenilor Bucureștiiului

LENINGRAD 21 (Agerpres). — Leningrad, orașul erou, sărbătorește 250 de ani de la întemeierea sa.

La festivitățile de la Leningrad participă împreună cu alți oaspeți din țară și din străinătate, condusă de Anton Vlădoiu, președintele Statului popular al orașului București.

În numele cetățenilor orașului București, tov. A. Vlădoiu a transmis la posturile de radio sovietice la 21 iunie următorul mesaj de salut adresat Sovietului orășeneș Leningrad și populației marelui oraș.

Dragi tovarăși!

În numele Comitetului Executiv al Sfatului popular și al cetățenilor orașului București — capitala Republicii Populare Romîne — transmitem Sovietului orășeneș și întregii populații a eroicului oraș Leningrad o fierbîntă și frățescă salut cu prilejul împlinirii a 250 de ani de la întemeierea orașului. Oamenii muncii din Capitală și din întreaga noastră patrie își exprimă simțămîntul de admirație față de locuitorii Leningradului pentru abnegația, curajul și eroismul de care au dat dovadă în timpul marelui Octombrie și în Marele Război pentru Apărarea Patriei.

Sintem adînc recunoscători glorioșului popor sovietic și vitezei sale armate pentru ajutorul frățesc dat poporului român în lupta sa de eliberare de sub jugul fascist, precum și pentru ajutorul pe care Uniunea Sovietică îl acordă permanent țării noastre în marea operă de construire a socialismului.

Popoarele noastre sint legate printr-o prietenie veșnică, cimentată prin lupta comună pentru pace și socialism.

Vă urăm, dragi tovarășii, cel mai deplin succes în înfrîngerea neîncetată a marelui erou Leningrad, în întăririi și dezvoltării noastre continuă a glorioasei dr. patrii, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice, bastionul păcii și socialismului în întreaga lume.

Trăiască în vece prietenia romîno-sovietică!

Trăiască pacea în lumea întreagă!

In întreaga lume se desfășoară o largă mișcare pentru ÎNCETAREA EXPERIENȚELOR NUCLEARE ÎNFĂPTUIREA DEZARMĂRII

UNIUNEA SOVIETICA

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS. Comitetul sovietic al veteranilor de război, exprimînd voința fiilor și a fiicelor poporului sovietic, care au luptat pentru libertatea și independența patriei lor și care au cunoscut toate ororile războiului trecut, aprobă cu căldură hotărîrea sesiunii Consiliului Mondial al Pacii de la Colombo și adresează tuturor veteranilor de război din Uniunea Sovietică apelul să sprijine aceste nobile hotărîri îndreptate împotriva pregătirii unui război atomic, cerînd încetarea imediată a experimentelor experimentale ale bombelor atomice și cu hidrogen.

În numele foștilor combatanți, al partizanilor, al luptătorilor din rezistență, al definzilor din lagărele hitleriste și al invalizilor de război, veteranii sovietici cheamă pe veteranii de război din Statele Unite ale Americii și Angliei să ceară cu hotărîre încetarea experiențelor cu arma atomică.

Veteranii de război sovietici fac apel de asemenea la toți veteranii de război din Europa, Asia, Africa, Australia și America să lupte pentru a

apăra omenirea de primejdia crescîndă a unui război atomic nimicitor.

ANGLIA

LONDRA 21 (Agerpres). — În cadrul campaniei pentru încetarea imediată a experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen în numeroase orașe engleze au fost create organizații obștești speciale care lămuresc populația asupra primejdiilor pe care le prezintă pentru omenire continuarea experiențelor cu arma nucleară. Aceste organizații sînt mîntuire de masă, difuzînd manifeste și broșuri, adresează parlamentului englez și membrilor guvernului petiții cuprinzînd cererea de a se interzice arma atomică și cu hidrogen.

La 19 iunie o astfel de organizație obștească a fost creată sub denumirea „Consiliu de luptă pentru interzicerea experiențelor cu arma nucleară” în capitala Scoției, Edinburg. Inițiatorii creării ei au fost fruntașii vieții publice din oraș, precum și numeroși membri ai clerului.

Cu succes se desfășoară stringerea semnăturilor pe petițiile care cer să se pună imediat capăt experiențelor

cu arma nucleară. Astfel, în curs de numai cîteva zile la Sheffield și Rotherham (Yorkshire) au fost strînse peste 4.500 de semnături. În total în Yorkshire, în ultimele zile, petiția comitetului englez pentru oprirea experiențelor nucleare a fost semnată de peste 20.000 de persoane.

GERMANIA OCCIDENTALA

BONN 21 (Agerpres). — Agenția ADN anunță că profesorul Weiszacker, unul din cei 18 savanți vest-germani care au semnat declarația de la Göttingen, prin care se cere încetarea experiențelor nucleare, a luat recent parte în fața studenților la Hamburg. După cum relatează agenția, numărul studenților veniți să-l asculte pe profesorul Weiszacker era atît de mare încît auditoriul a trebuit să se mute într-o sală de conferințe de două ori mai mare. Prof. Weiszacker a sprijinit propunerea Uniunii Sovietice pentru încetarea experiențelor atomice.

CHINA

PEKIN 21 (Agerpres). — TASS. Cunoscuții fizicieni chinezi, Tian San-tian, Cijao Cijun-iao și medicul Fan Si-san și Li Min-sin au publicat articole în ziarul „Jenminjiaobao” în care sprijină hotărîrea sesiunii Consiliului Mondial al Pacii de la Colombo, care cheamă la încetarea imediată a unui acord internațional cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară și interzicerea cit mai grabnică a armei nucleare.

JAPONIA

TOKIO 21 (Agerpres). — În Japonia se intensifică mișcarea de protest împotriva experiențelor nucleare.

La 20 iunie, Kazuya Maftuda, membru al corpului didactic al Universității din Tokio, însoțit de nouă studenți, s-au prezentat la ambasada britanică și au înmînat unui membru al ambasadei o declarație în care cer Marii Britanii să înceteze imediat un acord internațional pentru interzicerea experiențelor cu bombe atomice și cu hidrogen.

BELGIA

ANVERS 21 (Agerpres). — TASS. La Anvers a avut loc o mare demonstrație a studenților și elevilor. Demonstranții purtau lozinci și pancarte chemînd la interzicerea armei atomice și a experiențelor nucleare.

NORVEGIA

OSLO 21 (Agerpres). — În Norvegia s-au strîns pe apul lansat recent de doctorul Albert Schweitzer pentru încetarea experiențelor cu arme nucleare 210.000 de semnături. Ziarul „Dagbladet”, care anunță această știre, subliniază că printre cei care au semnat apelul se află primarul orașului Oslo, numeroși parlamentari norvegieni, precum și numeroși oameni de știință.